

Europeiska unionens officiella tidning

L 158

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofjärde årgången

16 juni 2011

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 566/2011 av den 8 juni 2011 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 och kommissionens förordning (EG) nr 692/2008 vad gäller tillgång till information om reparation och underhåll av fordon ⁽¹⁾ ...** 1
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 567/2011 av den 14 juni 2011 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Porchetta di Ariccia [SGB])** 25
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 568/2011 av den 14 juni 2011 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Miód drahimski [SGB])** 27
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 569/2011 av den 15 juni 2011 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 29
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 570/2011 av den 15 juni 2011 om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp för import av vissa sockerprodukter som fastställs genom förordning (EU) nr 867/2010 för regleringsåret 2010/11 31
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 571/2011 av den 15 juni 2011 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 16 juni 2011 33

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT

2011/341/Gusp:

- ★ Beslut Atalanta/2/2011 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 15 juni 2011 om utnämning av EU:s operationschef för Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust (Atalanta) 36

2011/342/EU:

- ★ Europeiska centralbankens beslut av den 9 maj 2011 om ändring av beslut ECB/2004/3 om allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens handlingar (ECB/2011/6) 37

IV Akter som antagits före den 1 december 2009 enligt EG-fördraget, EU-fördraget och Euratomfördraget

- ★ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 341/09/KOL av den 23 juli 2009 om den anmälda ordningen avseende skatteförmåner för vissa kooperativ (Norge) 39

Rättelser

- ★ Rättelse till kommissionens förordning (EU) nr 446/2011 av den 10 maj 2011 om införande av ett preliminärt antidumpningsförfarande beträffande import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia (EUT L 122 av den 11.5.2011) 54

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 566/2011

av den 8 juni 2011

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 och kommissionens förordning (EG) nr 692/2008 vad gäller tillgång till information om reparation och underhåll av fordon

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon⁽¹⁾, särskilt artiklarna 4.4, 5.3 och 8,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (ramdirektiv)⁽²⁾, särskilt artikel 39.2, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 715/2007 fastställs gemensamma tekniska krav för typgodkännande av motorfordon (fordon) och reservdelar med avseende på utsläpp samt bestämmelser om överensstämmelse för fordon i drift, hållbarheten hos utsläppsbegränsande anordningar, system för omborddiagnos (OBD-system), mätning av bränsleförbrukning och tillgång till information om reparation och underhåll av fordon.

(2) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 692/2008 av den 18 juli 2008 om genomförande och ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 om typgodkännande av motorfordon med av-

seende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon⁽³⁾ ska kommissionen införa nya provningsförfaranden för partikelmassa och antal utsläppta partiklar från lätta fordon.

(3) Enligt rådets direktiv 76/756/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om montering av belysning och ljussignalanordningar på motorfordon och släpvagnar⁽⁴⁾ till dessa fordon ska varsellyktor användas av säkerhetsskäl. Effekterna av dessa anordningar, som kontinuerligt är tända när fordonet är i drift, bör på lämpligt sätt avspglas i de uppmätta utsläppen av föroreningar och koldioxid.

(4) På grund av att det finns en risk för att dieselpartikelfilter (DPF) manipuleras eller helt upphör att fungera är det nödvändigt att övervaka dem, oavsett om de gällande OBD-gränsvärdena överskrids.

(5) Eftersom övervakningen av elektriska kretsar är kontinuerlig bör den undantas från rapporteringen till följd av kraven på prestanda i bruk för OBD-system.

(6) På grund av att det finns få körsituationer under vilka övervakare av systemet för övertrycksreglering eller övervakare som kräver kallstart kan fungera, är det nödvändigt med särskilda prestandakrav för dessa övervakare.

(7) De statistiska villkoren enligt vilka överensstämmelse med kraven på prestanda i bruk automatiskt bedöms bör harmoniseras.

⁽¹⁾ EUT L 171, 29.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 263, 9.10.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 199, 28.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 1.

- (8) Om det vid direkt övervakning av kväveoxidutsläpp (NO_x -utsläpp) konstateras att systemet för selektiv katalytisk reduktion (SCR) har manipulerats, bör villkoren för aktivering av systemet för motivering av föraren definieras bättre.
- (9) Registreringen av aktivering av systemet för motivering av föraren bör tydliggöras med hänsyn till den eventuella framtida användningen av dessa uppgifter vid trafiksäkerhetsinspektioner.
- (10) Skyddet för att förhindra manipulering av den dator som ansvarar för begränsning av utsläpp bör kunna förbättras tack vare tekniska innovationer.
- (11) Registrering och rapportering av uppgifter från en OBD-övervakare är väsentliga element som inte bör åsidosättas vid påstådda brister, särskilt inte systematiskt, när tillverkaren väljer vissa standarder för kommunikation mellan OBD-systemet och externa verktyg.
- (12) För att garantera effektiv konkurrens på marknaden för information om reparation och underhåll av fordon och för att klargöra att den berörda informationen också omfattar uppgifter som måste lämnas till andra oberoende aktörer än verkstäder för att garantera att den oberoende reparationsmarknaden som helhet ska kunna konkurrera med auktoriserade återförsäljare och verkstäder, oberoende av om fordonstillverkaren lämnar dessa uppgifter direkt till auktoriserade återförsäljare och verkstäder, krävs ytterligare förtydliganden när det gäller vilken typ av uppgifter som ska lämnas enligt förordning (EG) nr 715/2007.
- (13) Med hänsyn till proportionalitetsprincipen bör fordonstillverkare inte tvingas samla in uppgifter om ändringar av enskilda fordon från tredje part uteslutande för att uppfylla kraven i förordning (EG) nr 715/2007 och dess genomförandeakter, men för att garantera en konkurrenskraftig reparations- och underhållsmarknad bör oberoende aktörer få uppdateringar av uppgifter om fordonskomponenter i samma omfattning som auktoriserade återförsäljare och verkstäder.
- (14) Arbetsenheter utgör viktig teknisk information om reparations- och underhållsarbete för oberoende aktörer. Ett tydliggörande av att arbetsenheter omfattas av artikel 6 i förordning (EG) nr 715/2007 förväntas skapa marknads-mässig säkerhet för marknadsaktörerna.
- (15) När fordonstillverkare beslutar att inte längre bevara reparations- och underhållsregister i fysiskt format – som fordonets ägare också kan göra tillgängliga för oberoende verkstäder så att de kan föra in uppgifter om vilken typ av reparations- och underhållsarbete de utfört – i fordonet, utan i fordonstillverkarens centrala databas, måste dessa register, med fordonsägarens samtycke, också finnas tillgänglig för oberoende verkstäder så att de kan fortsätta en så komplett registrering av de reparations- och underhållsarbeten de utför som möjligt och göra det möjligt för fordonsägaren att ha alla uppgifter om sådana arbeten samlade i ett enda dokument.
- (16) Det bör finnas större flexibilitet när det gäller omprogrammering av fordonets styrenheter och uppgiftsutbytet mellan fordonstillverkare och oberoende aktörer för att ge utrymme för innovation och spara in på omkostnaderna.
- (17) Det bör säkerställas att fordon som godkänts i enlighet med de relevanta föreskrifterna från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE) som motsvarar de utsläppsrelaterade kraven i förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 692/2008 och som uppfyller kraven i de förordningarna angående tillgång till information, godkänns i enlighet med förordning (EG) nr 715/2007 utan ytterligare administrativa bördor.
- (18) Eftersom det för närvarande inte finns något gemensamt strukturerat förfarande för utbyte av uppgifter om fordonskomponenter mellan fordonstillverkare och oberoende aktörer, bör principer för ett sådant uppgiftsutbyte utarbetas. Europeiska standardiseringskommittén (CEN) bör formellt utarbeta ett framtida gemensamt strukturerat förfarande om formatet för de uppgifter som utbyts; CEN:s mandat bör dock inte föregripa hur detaljerad denna standard kommer att vara. CEN:s arbete bör särskilt avspeglade fordonstillverkarnas som de oberoende aktörernas intressen och behov, och man bör också undersöka lösningar såsom öppna dataformat, som beskrivs genom väldefinierade metadata för att uppnå en anpassning till den befintliga IT-infrastrukturen.
- (19) Förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 692/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (20) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tekniska kommittén för motorfordon.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 715/2007 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Den information som avses i punkt 1 ska omfatta

a) en entydig identifiering av fordonet,

b) servicehandböcker, inklusive reparations- och underhållsregister,

- c) tekniska manualer,
- d) komponent- och diagnosinformation (t.ex. högsta respektive lägsta teoretiska mätvärden),
- e) kopplingsscheman,
- f) diagnostiska felkoder (inklusive tillverkarspecifika koder),
- g) identifieringsnummer för mjukvarukalibrering för en fordonstyp,
- h) information om, och förmedlad med hjälp av, märkeskyddade verktyg och utrustning,
- i) information om dataregistrering samt bidirektionella övervaknings- och provningsdata, och
- j) standardarbetsenheter eller den tid som krävs för reparations- och underhållsarbete om de görs tillgängliga för tillverkarens auktoriserade återförsäljare och verkstäder antingen direkt eller via en tredje part.”

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 8:

”8. När ett fordons reparations- och underhållsregister lagras i en central databas hos tillverkaren eller för dennes räkning, ska oberoende verkstäder som har godkänts och ackrediterats i enlighet med punkt 2.2 i bilaga XIV till kommissionens förordning (EG) nr 692/2008 (*) ha tillgång till detta register kostnadsfritt och på samma villkor som auktoriserade återförsäljare eller verkstäder för att registrera uppgifter om utförda reparations- och underhållsarbeten.

(*) EUT L 199, 28.7.2008, s. 1.”

2. Artikel 7.2 ska ersättas med följande:

”2. Tillverkaren ska tillhandahålla information om reparation och underhåll av fordon, inklusive transaktionstjänster såsom omprogrammering eller tekniskt bistånd, per timme, dagligen, månadsvis och årsvis, med olika avgifter för tillgång till sådan information beroende på för vilken tidsperiod tillgång ges. Förutom tidsbaserad tillgång får tillverkaren erbjuda transaktionsbaserad tillgång, för vilken avgifter tas ut per transaktion och vilken inte är baserad på den tid för vilken tillgången ges. Om tillverkaren erbjuder båda tillgångssystemen, ska oberoende verkstäder välja det system de föredrar, antingen tidsbaserad eller transaktionsbaserad tillgång.”

3. I bilaga I ska fotnoterna 1 och 2 till tabell 1 och fotnoterna 1, 2 och 5 till tabell 2 utgå.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 692/2008 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande punkt läggas till som punkt 33:

”33. kallstart: kylvätsketemperatur (eller motsvarande temperatur) vid motorstart på högst 35 °C och högst 7 K högre än omgivningstemperaturen (om tillgänglig) vid motorstart.”

2. I artikel 6.1 ska följande stycken läggas till som fjärde och femte styckena:

”De tillämpliga kraven ska anses vara uppfyllda om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Kraven i artikel 13 är uppfyllda.

b) Fordonet har godkänts enligt FN/ECE:s föreskrifter nr 83, ändringsserie 06 och nr 101, ändringsserie 01 samt när det gäller kompressionständningsfordon, nr 24 del III, ändringsserie 03.

I det fall som avses i fjärde stycket ska artikel 14 också tillämpas.”

3. I artikel 10.1 ska följande stycken läggas till som tredje och fjärde styckena:

”De tillämpliga kraven ska anses vara uppfyllda om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Kraven i artikel 13 är uppfyllda.

b) Ersättande utsläppsbegränsande anordningar har godkänts i enlighet med FN/ECE:s föreskrifter nr 103.

I det fall som avses i tredje stycket ska artikel 14 också tillämpas.”

4. Artikel 13.9 ska ersättas med följande:

”9. Forumet för tillgång till fordonsinformation (nedan kallat *forumet*) inrättas härmed.

Forumet ska överväga huruvida tillgång till information påverkar framstegen med att minska fordonsstöld och ska lägga fram rekommendationer för förbättringar av krav som rör tillgång till information. Särskilt ska forumet ge kommissionen råd om införandet av ett förfarande enligt vilket ackrediterade organisationer godkänner och auktoriserar oberoende aktörer, så att dessa får tillgång till information om ett fordons säkerhet.

Kommissionen får besluta att sekretessbelägga forumets överläggningar och resultat.”

5. Bilagorna I, III, IV, VIII, IX, XI, XII, XIV, XVI och XVIII ska ändras enligt bilaga I till den här förordningen.

6. Bilaga II ska ersättas med texten i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

Ändringar av vissa bilagor till förordning (EG) nr 692/2008

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2.3.1 ska ersättas med följande:

"2.3.1. Varje fordon med en utsläppsbegränsande dator ska innehålla anordningar som förhindrar ändringar som inte är tillåtna av tillverkaren. Tillverkaren ska tillåta ändringar om dessa krävs för diagnos, underhåll, kontroll, återmontering eller reparation av fordonet. Alla omprogrammerbara datorkoder eller driftsparametrar ska vara motståndskraftiga mot manipulation och ge ett minst lika gott skydd som bestämmelserna i ISO 15031-7 av den 15 mars 2001 (SAE J2186 från oktober 1996). Alla utbytbara minneschip för kalibrering ska sitta i socklar, vara inneslutna i ett förslutet hölje eller skyddas av elektroniska algoritmer och får inte kunna ändras utom med speciella verktyg och förfaranden. Bara egenskaper som är direkt knutna till utsläppskalibrering eller förebyggande av fordonsstöld får skyddas på det viset."

b) Figur I.2.4 ska ersättas med följande:

Tillämplighet av provningskrav för typgodkännande och utökningar

	Fordon med motorer med gnisttändning, inklusive hybrider								Fordon med motorer med kompressionständning, inklusive hybrider	
	Enbränsle				Tvåbränsle ⁽¹⁾			Flexbränsle ⁽¹⁾	Flexbränsle	Enbränsle
Referensbränsle	Bensin (E5)	Motorgas (LPG)	Naturgas/ biometan	Väte	Bensin (E5)	Bensin (E5)	Bensin (E5)	Bensin (E5)	Diesel (B5)	Diesel (B5)
					Motorgas (LPG)	Naturgas/ biometan	Väte	Etanol (E85)	Biodiesel	
Gasformiga föroreningar (Typ 1-prov)	Ja	Ja	Ja		Ja (båda bränslena)	Ja (båda bränslena)	Ja (endast bensin) ⁽²⁾	Ja (båda bränslena)	Ja (endast B5) ⁽²⁾	Ja
Partikelmassa och partikelantal (Typ 1-prov)	Ja	—	—		Ja (endast bensin)	Ja (endast bensin)	Ja (endast bensin) ⁽²⁾	Ja (båda bränslena)	Ja (endast B5) ⁽²⁾	Ja
Tomgångs-utsläpp (Typ 2-prov)	Ja	Ja	Ja		Ja (båda bränslena)	Ja (båda bränslena)	Ja (endast bensin) ⁽²⁾	Ja (båda bränslena)	—	—
Vevhusutsläpp (Typ 3-prov)	Ja	Ja	Ja		Ja (endast bensin)	Ja (endast bensin)	Ja (endast bensin) ⁽²⁾	Ja (bensin)	—	—
Avdunstningsutsläpp (Typ 4-prov)	Ja	—	—		Ja (endast bensin)	Ja (endast bensin)	Ja (endast bensin) ⁽²⁾	Ja (bensin)	—	—
Hållbarhet (Typ 5-prov)	Ja	Ja	Ja		Ja (endast bensin)	Ja (endast bensin)	Ja (endast bensin) ⁽²⁾	Ja (bensin)	Ja (endast B5) ⁽²⁾	Ja
Utsläpp vid låg temperatur (Typ 6-prov)	Ja	—	—		Ja (endast bensin)	Ja (endast bensin)	Ja (endast bensin) ⁽²⁾	Ja (båda bränslena) ⁽³⁾		
Överensstämmelse hos fordon i drift	Ja	Ja	Ja		Ja (båda bränslena)	Ja (båda bränslena)	Ja (endast bensin) ⁽²⁾	Ja (båda bränslena)	Ja (endast B5) ⁽²⁾	Ja
Omborddiagnos	Ja	Ja	Ja		Ja	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja

	Fordon med motorer med gnisttändning, inklusive hybrider								Fordon med motorer med kompres-sionständning, inklusive hybrider	
	Enbränsle				Tvåbränsle ⁽¹⁾			Flexbränsle ⁽¹⁾	Flexbränsle	Enbränsle
CO ₂ -utsläpp/ bränsleförbrukning	Ja	Ja	Ja		Ja (båda bräns-lena)	Ja (båda bräns-lena)	Ja (endast ben-sin)	Ja (båda bräns-lena)	Ja (endast B5) ⁽²⁾	Ja
Röktäthet	—	—	—		—	—	—	—	Ja (endast B5) ⁽²⁾	Ja

⁽¹⁾ När ett tvåbränslefordon kombineras med ett flexbränslefordon är båda provningskraven tillämpliga.

⁽²⁾ Detta är en tillfällig bestämmelse, förslag om ytterligare krav för biodiesel och vätgas kommer att läggas fram senare.

⁽³⁾ Provning endast med bensen före datumen i artikel 10.6 i förordning (EG) nr 715/2007. Provet kommer att utföras på båda bränslena efter de datumen. Referensbränslet E75 ska användas i enlighet med avsnitt B i bilaga IX.”

- c) I tillägg 3 ska punkt 3.4.8 ersättas med följande:

"3.4.8. Fordonets elektriska räckvidd i km (enligt bilaga 9 till FN/ECE:s föreskrifter nr 101)"

- d) I tillägg 4 ska punkt 3.2 ersättas med följande:

"3.2 Villkor och förutsättningar för tillgång (tillgångens längd, pris för tillgång per timme, dag, månad, år eller per transaktion) till webbplatsen enligt punkt 3.1:";

- e) I tillägg 6 ska följande läggas till i förklaringen till tabell 1:

"Utsläppskrav enligt 'Euro 5b' = kompletta utsläppskrav enligt Euro 5 inklusive reviderat mätförfarande för partiklar, partikelantal och provning av flexbränslefordon i låga temperaturer med biobränsle.

Utsläppskrav enligt 'Euro 6b' = kompletta utsläppskrav enligt Euro 6 inklusive reviderat mätförfarande för partiklar, partikelantal och provning av flexbränslefordon i låga temperaturer med biobränsle.

OBD-krav enligt 'Euro 5' = grundläggande OBD-krav enligt Euro 5 exklusive krav på prestanda under drift (IUPR), NO_x-övervakning för bensinfordon och strängare krav på partikelgränsvärden för diesel.

OBD-krav enligt 'Euro 6' = kompletta OBD-krav enligt Euro 6."

2. Bilaga III ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3.1 ska ersättas med följande:

"3.1. De tekniska kraven ska vara de som anges i bilaga 4 till FN/ECE:s föreskrifter nr 83, med de undantag som anges i punkterna 3.2–3.12. Från de datum som anges i artikel 10.6 andra meningen i förordning (EG) nr 715/2007 ska partikelmassa och partikelantal fastställas enligt utsläppsprovningförfarandet i avsnitt 6 i bilaga 4a till FN/ECE:s föreskrifter nr 83, ändringsserie 05, tillägg 07, med hjälp av den provningsutrustning som beskrivs i punkterna 4.4 respektive 4.5 i den bilagan."

- b) I punkt 3.4 ska följande läggas till:

"För etanol (E75) (C₁ H_{2,61} O_{0,329}) d = 0,886 g/l";

- c) Tabellen i punkt 3.8 ska ersättas med följande tabell:

"Bränsle	X
Bensin (E5)	13,4
Diesel (B5)	13,5
Motorgas (LPG)	11,9
Natargas/biometan	9,5
Etanol (E85)	12,5
Etanol (E75)	12,7"

- d) I punkt 3.10 ska följande läggas till:

"Q_{THC} = 0,886 för etanol (E75)"

- e) Följande punkt ska läggas till som punkt 3.14:

"3.14. Från de datum som fastställs i artikel 2 i kommissionens direktiv 2008/89/EG (*) ska fordonets varsellyktor enligt definitionen i avsnitt 2 i FN/ECE:s föreskrifter nr 48 (**) vara tända under provningscykeln. Det provade fordonet ska vara utrustat med det varsellyktsystem som har den högsta elenergiförbrukningen bland de varsellyktsystem som monteras av tillverkaren på fordon i den grupp som representeras av det typgodkända fordonet. Tillverkaren ska lägga fram relevant teknisk dokumentation för typgodkännande-myndigheterna.

(*) EUT L 257, 25.9.2008, s. 14.

(**) EUT L 135, 23.5.2008, s. 1."

3. I bilaga IV ska punkt 2.2 i tillägg 1 ersättas med följande:

"2.2. Atomförhållandena i punkt 5.3.7.3 ska anses vara följande:

Hcv = det atomära förhållandet mellan väte och kol

- för bensin (E5) 1,89
- för motorgas (LPG) 2,53
- för naturgas/biometan 4,0
- för etanol (E85) 2,74
- för etanol (E75) 2,61

Ocv = Det atomära förhållandet mellan syre och kol

- för bensin (E5) 0,016
- för motorgas (LPG) 0,0
- för naturgas/biometan 0,0
- för etanol (E85) 0,39
- för etanol (E85) 0,329"

4. I bilaga VIII ska punkt 2.3 ersättas med följande:

"2.3. De gränsvärden som det hänvisas till i punkt 5.3.5.2 i FN/ECE:s föreskrifter nr 83 rör gränsvärdena i tabell 4 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007."

5. I slutet av bilaga IX, avsnitt B, ska texten "Specifikation för referensbränsle ska tas fram före datumen i artikel 10.6 i förordning (EG) nr 715/2007" ersättas med följande tabell:

"Parameter	Enhet	Gränsvärden ⁽¹⁾		Provningsmetod ⁽²⁾
		Minimum	Maximum	
Researchoktantal, RON		95	—	EN ISO 5164
Motoroktantal, MON		85	—	EN ISO 5163
Densitet vid 15 °C	kg/m ³	rapporteras		EN ISO 12185
Ångtryck	kPa	50	60	EN ISO 13016-1 (DVPE)
Svavelhalt ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	mg/kg	—	10	EN ISO 20846 EN ISO 20884
Oxidationsstabilitet	minuter	360	—	EN ISO 7536
Förekommande bindemedel (lös-ningsmedel bortsköljt)	mg/100ml	—	4	EN ISO 6246
Utseende ska bestämmas vid omgiv-ningstemperatur eller 15 °C bero-ende på vad som är högst		Klar och ljus, synbart fri från suspergerade eller utfälllda föroreningar		Visuell kontroll
Etanol och längre alkoholer ⁽⁷⁾	vol-%	70	80	EN 1601 EN 13132 EN 14517
Längre alkoholer (C ₃ –C ₈)	vol-%	—	2	
Metanol		—	0,5	
Bensin ⁽⁵⁾	vol-%	Återstod		EN 228
Fosfor	mg/l	0,30 ⁽⁶⁾		EN 15487 ASTM D 3231
Vattenhalt	vol-%	—	0,3	ASTM E 1064 EN 15489

Parameter	Enhet	Gränsvärden ⁽¹⁾		Provningsmetod ⁽²⁾
		Minimum	Maximum	
Halt av oorganiskt klor	mg/l	—	1	ISO 6227 – EN 15492
pHe		6,50	9	ASTM D 6423 EN 15490
Kopparbandskorrosion (3 h vid 50 °C)	Klassificering	Klass 1		EN ISO 2160
Surhetsgrad (räknat som ättiksyra, CH ₃ COOH)	mol-%		0,005	ASTM D1613 EN 15491
	mg/l		40	
Kol-/väteförhållande		rapporteras		
Kol-/syreförhållande		rapporteras		

⁽¹⁾ De värden som anges i specifikationen är verkliga värden. När gränsvärdena fastställts har villkoren enligt ISO 4259, Petroleum products – Determination and application of precision data in relation to methods of test, tillämpats. När ett minimivärde fastställts har en minsta skillnad av 2R över noll beaktats. När ett maximi- och ett minimivärde fastställts är den minsta skillnaden som använts 4R (R = reproducerbarhet). Utan hinder av detta förfarande, som krävs av tekniska skäl, ska bränsletillverkaren eftersträva ett nollvärde då det föreskrivna maximivärdet är 2R och ett medelvärde i de fall maximi- och minimigränsvärden anges. Om ett klarläggande krävs huruvida ett bränsle uppfyller kraven i anvisningarna ska villkoren i ISO 4259 tillämpas.

⁽²⁾ Vid en tvist ska man använda förfarandena för tvistlösning och tolkning av resultat på grundval av provningsmetodernas precision i EN ISO 4259.

⁽³⁾ Vid en nationell tvist om svavelhalt ska antingen EN ISO 20846 eller EN ISO 20884 åberopas på liknande sätt som hänvisningen i den nationella bilagan till EN 228.

⁽⁴⁾ Den verkliga svavelhalten i det bränsle som används i typ 6-provet ska uppges.

⁽⁵⁾ Halten blyfri bensin kan bestämmas som 100 minus summan av procentsatserna för vatten och alkoholer.

⁽⁶⁾ Detta referensbränsle får inte avsiktligt tillföras föreningar som innehåller fosfor, järn, mangan eller bly.

⁽⁷⁾ Etanol som uppfyller kraven i EN 15376 är den enda syrehaltiga beståndsdel som avsiktligt får tillföras detta referensbränsle.”

6. Bilaga XI ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska läggas till som punkt 2.14:

”2.14. Med avvikelse från punkt 3.3.5 i bilaga 11 till FN/ECE:s föreskrifter nr 83 ska en partikelfälla, oavsett om den är monterad som en separat enhet eller integrerad i en kombinerad anordning för utsläppskontroll, från och med den 1 september 2011 alltid kontrolleras åtminstone för totalt sammanbrott eller avlägsnande om detta medför att de gällande utsläppsgränsvärdena överskrids. Den ska också övervakas för eventuellt fel som kan medföra att de gällande OBD-gränsvärdena överskrids.”

b) Punkt 3.3 ska ersättas med följande:

”3.3. Typgodkännandemyndigheten ska inte godkänna ansökan avseende bristfälliga system om systemet helt saknar den erforderliga kontrollfunktionen eller en obligatorisk registrering och rapportering av uppgifter rörande en övervakare.”

c) Tillägg 1 ska ändras på följande sätt:

i) Punkterna 3.1.7 och 3.1.8 ska ersättas med följande:

”3.1.7 Tillverkaren ska för typgodkännandemyndigheten och, på begäran, för kommissionen visa att dessa statistiska villkor är uppfyllda för alla övervakare som enligt punkt 3.6 i detta tillägg ska rapporteras av OBD-systemet senast 18 månader efter det att den första fordonstypen med IUPR i en OBD-familj placerats på marknaden, och därefter var artonde månad. För detta ändamål ska det förfarande som beskrivs i bilaga II i den här förordningen tillämpas för OBD-familjer med mer än 1 000 registreringar i unionen, och för vilka stickprov ska tas under provtagningsperioden, utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 3.1.9 i detta tillägg.

Utöver kraven i bilaga II och oavsett resultatet av den överensstämmelsekontroll som beskrivs i avsnitt 2 i bilaga II, ska den myndighet som beviljar godkännandet kontrollera överensstämmelsen hos fordon i drift för IUPR som beskrivs i tillägg 1 till bilaga II för ett lämpligt antal slumpvis utvalda fall. Med 'för ett lämpligt antal slumpvis utvalda fall' avses att denna åtgärd ska avskräcka från bristande överensstämmelse med kraven i avsnitt 3 i denna bilaga och från att manipulerade, falska eller missvisande uppgifter läggs fram vid överensstämmelsekontrollen. Om inga särskilda omständigheter som kan

styrkas för typgodkännandemyndigheterna föreligger, ska slumpvisa överensstämmelsekontroller av fordon i drift på 5 % av de typgodkända OBD-familjerna anses vara tillräckligt för att kunna fastställa om kravet uppfylls. För detta ändamål kan typgodkännandemyndigheterna enas med tillverkaren om att minska dubbelprovning av en given OBD-familj, så länge detta inte inverkar negativt på den avskräckande effekten hos typgodkännandemyndighetens egna överensstämmelsekontroller av fordon i drift av bristande överensstämmelse med kraven i avsnitt 3 i denna bilaga. Uppgifter som samlats in av medlemsstaterna under tillsynsprogram får användas för kontroll av överensstämmelsen. På begäran ska typgodkännandemyndigheterna till kommissionen och andra typgodkännandemyndigheter tillhandahålla uppgifter om genomförda fasta och slumpvisa överensstämmelsekontroller, inklusive uppgifter om vilken metod som använts för att fastställa vilka fall som ska underkastas slumpvisa överensstämmelsekontroller.

- 3.1.8 För hela stickprovet av fordon ska tillverkaren till de relevanta myndigheterna överlämna alla uppgifter från driften som OBD-systemet ska rapportera enligt punkt 3.6 i detta tillägg tillsammans med en identifiering av det provade fordonet och den metod som använts vid urvalet av provade fordon ur fordonsparken. På begäran ska den typgodkännandemyndighet som beviljar typgodkännandet göra dessa uppgifter och den statistiska utvärderingen tillgänglig för kommissionen och andra godkännandemyndigheter.”

ii) Följande punkt ska läggas till som punkt 3.1.10:

”3.1.10. Bristande överensstämmelse med kraven i punkt 3.1.6 som konstaterats vid kontroller enligt punkterna 3.1.7 eller 3.1.9, ska anses som en överträdelse och omfattas av de sanktioner som anges i artikel 13 i förordning (EG) nr 715/2007. Denna hänvisning begränsar inte tillämpningen av sådana sanktioner på andra överträdelser av andra bestämmelser i förordning (EG) nr 715/2007 eller i den här förordningen, som inte uttryckligen hänvisar till artikel 13 i förordning (EG) nr 715/2007.”

iii) I punkt 3.3.2 ska följande led läggas till som led e och f:

”e) Utan att det påverkar kraven på uppräknings av nämnavar för andra övervakare ska nämnavar för övervakare av följande komponenter räknas upp, om, och endast om, körkretsen börjar med en kallstart:

i) Vätsketemperaturgivare (olja, kylvätska, bränsle, reagens för selektiv katalytisk reduktion).

ii) Renluftstemperaturgivare (omgivande luft, inloppsluft, laddluft, insugsgrenrör).

iii) Avgastemperaturgivare (avgasåterföring/kylning, turboladdning, katalysator).

f) Nämnavar för övervakare för systemet för övertrycksreglering ska räknas upp om alla följande villkor är uppfyllda:

i) De allmänna villkoren för nämnavar är uppfyllda.

ii) Systemet för övertrycksreglering är aktivt i minst 15 sekunder.”

iv) Punkt 3.6.2 ska ersättas med följande:

”3.6.2. För enskilda komponenter eller system som har flera övervakare och som enligt denna punkt ska rapporteras (t.ex. kan syregivaruppsättning 1 ha flera övervakare för givarsvar eller andra givaregenskaper), ska OBD-systemet separat registrera täljare och nämnavar för var och en av de enskilda övervakarna, bortsett från dem som övervakar brister i öppna och slutna kretsar, och rapportera endast den täljare och nämnavar för den enskilda övervakare som har den minsta numeriska kvoten. Om två eller flera enskilda övervakare har identiska kvoter ska motsvarande täljare och nämnavar för den övervakare som har störst nämnavar rapporteras för den komponenten.”

7. Bilaga XII ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2.3 ska ersättas med följande:

”2.3. Punkt 5.2.4 i FN/ECE:s föreskrifter nr 101 ska ändras enligt följande:

1. Densitet: uppmätt i provningsbränslet enligt ISO 3675 eller med en likvärdig metod. För bensin, diesel, biodiesel och etanol (E85 och E75) ska den densitet som uppmäts vid 15 °C användas; för motorgas, naturgas och biometan ska en referensdensitet användas enligt följande:

0,538 kg/l för motorgas

0,654 kg/m³ för naturgas (³)

2. Förhållandet väte/kol/syre: fasta värden ska användas enligt följande:

C₁H_{1,89}O_{0,016} för bensin,

C₁H_{1,86}O_{0,005} för diesel,

C₁H_{2,525} för motorgas (LPG),

CH₄ för naturgas och biometan,

C₁H_{2,74}O_{0,385} för etanol (E85),

C₁ H_{2,61} O_{0,329} för etanol (E75)”

b) Följande punkt 3.5 ska läggas till:

”3.5. Under den provningscykel som används för att fastställa fordonets CO₂-utsläpp och bränsleförbrukning ska bestämmelserna i punkt 3.14 i bilaga III tillämpas.”

8. Bilaga XIV ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2.1 ska följande läggas till:

”Information om alla delar av fordonet – såsom det identifieras genom fordonets identifikationsnummer (VIN) och eventuella ytterligare kriterier, t.ex. hjulbas, motorstyrka, utförande eller tillbehör – som monterats av tillverkaren och som kan ersättas av reservdelar som tillverkaren tillhandahåller sina auktoriserade återförsäljare och verkstäder eller tredje part genom en hänvisning till originaldelarnas nummer, ska finnas tillgänglig i en databas som ska vara lättåtkomlig för oberoende aktörer.

Denna databas ska innehålla fordonets identifikationsnummer, originaldelarnas nummer, originaldelarnas namn, giltighetsuppgifter (datum för giltighetens början och slut), monteringsuppgifter och, i tillämpliga fall, strukturegenskaper.

Informationen i databasen ska uppdateras regelbundet. Uppdateringarna ska bl.a. omfatta alla modifikationer av enskilda fordon efter tillverkningen, om sådana uppgifter finns tillgängliga för de auktoriserade återförsäljarna.”

b) Punkterna 2.2 och 2.3 ska ersättas med följande:

”2.2 Tillgång till fordonets säkerhetsanordningar som auktoriserade återförsäljare och reparatörer använder ska tillhandahållas oberoende aktörer med skyddad säkerhetsteknik i enlighet med följande krav:

i) Uppgifter ska utbytas på ett sätt som garanterar sekretess, integritet och skydd mot återangivelse.

ii) Standarden https // ssl-tls (RFC4346) ska tillämpas.

iii) Säkerhetscertifikat enligt ISO 20828 ska användas för ömsesidig autentisering av oberoende aktörer och tillverkare.

iv) Den oberoende aktörens privata kod ska skyddas av säker hårdvara.

Forumet för tillgång till fordonsinformation som inrättas i artikel 13.9 kommer att fastställa parametrarna för att uppfylla dessa krav utifrån den senaste tekniska utvecklingen.

De oberoende aktörerna ska godkännas och få auktorisation för detta syfte på grundval av handlingar som visar att de bedriver seriös verksamhet och inte har dömts för brott av betydelse i sammanhanget.

2.3 Omprogrammering av styrenheter i fordon som tillverkats efter den 31 augusti 2010 ska ske i enlighet med antingen ISO 22900 eller SAE J2534, oavsett datumet för typgodkännandet. För att validera kompatibiliteten mellan en tillverkarspecifik applikation och gränssnittet för fordonskommunikation (vehicle communication interfaces – VCI), som överensstämmer med ISO 22900 eller SAE J2534, ska tillverkaren erbjuda antingen validering av gränssnitt som utvecklats oberoende, eller uppgifter och utlåning av särskild hårdvara som krävs för att en tillverkare av gränssnittet själv ska kunna göra en sådan validering. Villkoren i artikel 7.1 i förordning (EG) nr 715/2007 gäller för avgifter för sådan validering eller uppgifter och hårdvara.

För fordon tillverkade före den 1 september 2010 får tillverkaren erbjuda antingen fullständig omprogrammering i enlighet med antingen ISO 22900 eller SAE J2534, eller omprogrammering via försäljning eller uthyrning av sina egna märkesskyddade verktyg. I det senare fallet ska tillgång ges till oberoende aktörer på ett icke-diskriminerande, snabbt och proportionellt sätt och verktyget ska tillhandahållas i användbar form. Bestämmelserna i artikel 7 i förordning (EG) nr 715/2007 ska gälla för avgifter för tillgång till dessa verktyg."

c) Punkt 2.8 ska ersättas med följande:

"2.8. Tillverkarna ska fastställa rimliga och proportionerliga avgifter för tillgång per timme, per dag, per månad, per år och per transaktion till sina webbsidor med information om reparation och underhåll."

9. Bilaga XVI ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 6.2 ska följande läggas till:

"Vid tillämpningen av denna punkt antas sådana situationer uppkomma om de gällande gränsvärdena för NO_x-utsläpp i tabell 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007, multiplicerade med faktorn 1,5, överskrids. För ett fordon som godkänts enligt de preliminära OBD-gränsvärdena för Euro 6 i punkt 2.3.2 i bilaga XI till denna förordning, antas sådana situationer undantagsvis uppkomma om de gällande gränsvärdena för NO_x-utsläpp i tabell 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007 överskrids med 100 mg eller mer. NO_x-utsläpp under en provning för att visa överensstämmelse med dessa krav får inte vara mer än 20 % högre än de värden som avses i första och andra meningen."

b) Punkt 7.1 ska ersättas med följande:

"7.1. När det hänvisas till denna punkt ska en icke-raderbar parameterkod (PID) lagras som anger skälet till att systemet för motivering av föraren aktiverats och det avstånd som fordonet tillryggalagt. Fordonet ska lagra PID-koden under minst 800 dagar eller 30 000 km fordonsdrift. PID-koden ska vara tillgängligt via standarddiagnosanslutningens seriella port på begäran av ett generiskt avsökningsverktyg i enlighet med bestämmelserna i punkt 6.5.3.1 i tillägg 1 till bilaga 11 till FN/ECE:s föreskrifter nr 83 och punkt 2.5 i tillägg 1 till bilaga XI till den här förordningen. Från de datum som avses i artikel 17 ska uppgifterna som lagras i PID-koden kopplas till den sammanlagda fordonsdriftsperioden, under vilken detta skett, med en noggrannhet på minst 300 dagar eller 10 000 km."

10. I bilaga XVIII ska punkt 3.4.8 ersättas med följande:

"3.4.8. Fordonets elektriska räckvidd i km (enligt bilaga 9 till FN/ECE:s föreskrifter nr 101)"

BILAGA II

"BILAGA II

ÖVERENSSTÄMMELSE HOS FORDON I DRIFT

1. INLEDNING
- 1.1 I denna bilaga anges krav angående utsläpp från avgasrör och OBD (inklusive IUPR_M) för överensstämmelse hos fordon i drift som typgodkänts enligt denna förordning.
2. KONTROLL AV ÖVERENSSTÄMMELSE HOS FORDON I DRIFT
- 2.1 Typgodkännandemyndigheten ska kontrollera överensstämmelsen hos fordon i drift på grundval av alla relevanta uppgifter från tillverkaren, enligt samma förfaranden som anges i artikel 12.1 och 12.2 i direktiv 2007/46/EG samt i punkterna 1 och 2 i bilaga X till det direktivet. Information från typgodkännandemyndigheten och medlemsstaternas tillsynsprovning kan komplettera de rapporter om överensstämmelse under drift som tillverkaren lämnar.
- 2.2 I den figur som avses i punkt 9 i tillägg 2 till denna bilaga och figur 4/2 i tillägg 4 till FN/ECE:s föreskrifter nr 83 (endast för utsläpp från avgasrör) illustreras förfarandet för kontroll av överensstämmelse hos fordon i drift. Förfarandet för överensstämmelse i drift beskrivs i tillägg 3 till denna bilaga.
- 2.3 Som en del av den information som lämnas för kontroll av överensstämmelse hos fordon i drift ska tillverkaren på typgodkännandemyndighetens begäran till typgodkännandemyndigheten rapportera garantianspråk, garantireparationer och OBD-fel som registrerats vid service i ett format som överenskommits vid typgodkännandet. I informationen ska anges hur ofta fel inträffar i utsläppsrelaterade komponenter och system samt felens art. I informationen ska anges hur ofta fel inträffar i utsläppsrelaterade komponenter och system samt felens art. Rapporterna ska lämnas minst en gång om året för varje fordonsmodell under den period som anges i artikel 9.4 i denna förordning.
- 2.4 **Parametrar som definierar utsläpp från avgasrör i en familj av fordon i drift**

Familjen av fordon i drift kan definieras med grundläggande konstruktionsparametrar som ska vara gemensamma för alla fordon i familjen. Således kan fordonstyper betraktas som tillhörande samma familj av fordon i drift om de har följande parametrar identiska eller liggande inom angivna toleranser:
- 2.4.1 Förbränningsprocess (tvåtakts-, fyrtakts-, roterande).
- 2.4.2 Antal cylindrar.
- 2.4.3 Cylinderblockets utformning (rak, V-formation, tvärställd, boxermotor eller annan) (cylindrarnas lutning eller orientering utgör inte något kriterium).
- 2.4.4 Bränsletillförselmetod (t.ex. indirekt eller direkt insprutning).
- 2.4.5 Typ av kylsystem (luft, vatten eller olja).
- 2.4.6 Lufttillförselmetod (sugmotor/turbo eller kompressionsmotor).
- 2.4.7 Bränsle för vilket motorn konstruerats (bensin, dieselbränsle, naturgas-motorgas osv.). Fordon som kan drivas med två bränsletyper får grupperas tillsammans med fordon som är avsedda att drivas med en bränsletyp, förutsatt att de har en bränsletyp gemensam.
- 2.4.8 Typ av katalys (oxidation, trevägs, mager NO_x-fälla, selektiv katalytisk reduktion, mager NO_x-katalysator osv.).
- 2.4.9 Typ av partikelfälla (med eller utan).
- 2.4.10 Avgasåterföring (med eller utan, kyld eller ej kyld).
- 2.4.11 Motorcylindervolym för den största motorn i familjen minus 30 %.
- 2.5 **Krav på information**

Typgodkännandemyndigheten kommer att kontrollera överensstämmelsen hos fordon i drift på grundval av information som tillverkaren lämnat. Informationen ska särskilt omfatta följande:
- 2.5.1 Tillverkarens namn och adress.
- 2.5.2 Namn, adress, telefonnummer, faxnummer och e-postadress till tillverkarens auktoriserade ombud i de områden som omfattas av tillverkarens information.
- 2.5.3 Modellnamn för de fordon som omfattas av tillverkarens information.
- 2.5.4 I tillämpliga fall, förteckningen över fordonstyper som omfattas av tillverkarens information, dvs. för utsläpp från avgasrör familjen i drift i enlighet med punkt 2.4 och för OBD och IUPR_M OBD-familjen i enlighet med tillägg 2 till bilaga XI.

- 2.5.5 Koder för fordonets identifieringsmärkning (VIN) som gäller för dessa fordonstyper inom familjen (VIN-prefix).
- 2.5.6 Nummer för typgodkännanden som gäller för dessa fordonstyper inom familjen, i tillämpliga fall även nummer på utökningar och korrigeringar enligt interna meddelanden/återkallanden (konstruktionsändringar).
- 2.5.7 Uppgifter om utökning av sådana typgodkännanden och korrigeringar enligt interna meddelanden/återkallanden avseende de fordon som omfattas av tillverkarens information (om typgodkännandemyndigheten så begärt).
- 2.5.8 Den tidsperiod inom vilken tillverkarens information samlats in.
- 2.5.9 Den tillverkningsperiod som omfattas av tillverkarens information (t.ex. 'fordon som tillverkats under kalenderåret 2007').
- 2.5.10 Tillverkarens förfarande för kontroll av överensstämmelse hos fordon i drift, med bl.a.:
- i) Metod för lokalisering av fordon.
 - ii) Kriterier för att välja ut och underkänna fordon.
 - iii) Provningstyper och -förfaranden som används för programmet.
 - iv) Tillverkarens kriterier för att godta/underkänna familjen.
 - v) Det geografiska område/de geografiska områden där tillverkaren samlat in information.
 - vi) Stickprovsstorlek och urvalsplan.
- 2.5.11 Resultaten från tillverkarens förfarande för kontroll av överensstämmelse av fordon i drift, bland annat:
- i) Upplysningar om de fordon som programmet omfattar (oavsett om provning utförts eller inte). Identifieringen ska omfatta följande:
 - Modellnamn.
 - Fordonets identifieringsmärkning (VIN).
 - Fordonets registreringsnummer.
 - Tillverkningsdatum.
 - Område där det används (om detta är känt).
 - Monterade däck (endast för utsläpp från avgasrör).
 - ii) Skälen för att underkänna ett fordon i stickprovet.
 - iii) Tidigare service av varje fordon i stickprovet (även eventuella konstruktionsändringar).
 - iv) Tidigare reparationer av varje fordon i stickprovet (om detta är känt).
 - v) Provningsdata, bl.a. följande:
 - Provningsdatum/nedladdningsdatum.
 - Provningsställe/nedladdningsställe.
 - Fordonets vägmätarställning.
 - vi) Provningssuppgifter (endast för utsläpp från avgasrör).
 - Specifikationer för provbränsle (t.ex. referensbränsle eller marknadsbränsle).
 - Provning villkor (temperatur, fuktighet, dynamometerns svängmassa).
 - Dynamometerinställning (t.ex. effektinställning).
 - Provningsresultat (från minst tre olika fordon per familj).
 - vii) Provningssuppgifter (endast för IUPR_M):
 - Alla uppgifter som krävs nedladdade från fordonet.
 - För varje övervakare som ska rapporteras, prestandakvoten i drift IUPR_M.
- 2.5.12 Uppgifter om felindikationer från OBD-systemet.

2.5.13 För IUPR_M-stickprover, följande:

- Genomsnittet av prestandakvoten i drift IUPR_M för alla utvalda fordon för varje övervakare i enlighet med punkterna 3.1.4 och 3.1.5 i tillägg 1 till bilaga XI.
- Procentandelen utvalda fordon vars IUPR_M är större eller lika med det värde som är tillämpligt på övervakaren enligt punkterna 3.1.4 och 3.1.5 i tillägg 1 till bilaga XI.

3. URVAL AV FORDON FÖR KONTROLL AV ÖVERENSSTÄMMELSE I DRIFT

3.1 Den information som tillverkaren samlar in ska vara tillräckligt fullständig för att prestanda i drift ska kunna kontrolleras under normala körförhållanden. Tillverkarens stickprov ska tas från minst två medlemsstater med avsevärt annorlunda fordonskörhållanden (såvida inte fordonet bara säljs i en medlemsstat). Faktorer som skillnader i bränslen, omgivningsförhållanden, genomsnittlig hastighet och fördelning mellan stads- och landsvägskörning ska beaktas när medlemsstaterna väljs.

För OBD-IUPR_M-provning ska endast de fordon som uppfyller kriterierna i punkt 2.2.1 i tillägg 1 ingå i stickprovet.

3.2 När tillverkaren väljer vilka medlemsstater som stickprovet ska tas från, får han eller hon välja fordon från en medlemsstat som anses särskilt representativ. I så fall ska tillverkaren för den myndighet som beviljade typgodkännandet visa att urvalet är representativt (t.ex. genom att marknaden har den största årliga försäljningen av en fordonsfamilj i unionen). Om en familj kräver att mer än ett stickprov provas i enlighet med punkt 3.5 ska fordonen i det andra och tredje stickprovet återspegla andra körförhållanden än fordonen i det första stickprovet.

3.3 Utsläppsprovning får göras vid en provanläggning belägen i en annan marknad eller region än den där fordonen valdes ut.

3.4 Tillverkarens provning av överensstämmelse av utsläpp från avgasrör hos fordon i drift ska genomföras kontinuerligt på ett sätt som återspeglar produktionscykeln för de aktuella fordonstyperna i drift inom en viss familj. Den längsta tiden mellan början av två kontroller av överensstämmelse i drift får inte överstiga 18 månader. Om fordonstyper omfattas av en utökning av typgodkännande som inte krävde en utsläppsprovning får denna tid utökas till högst 24 månader.

3.5 Stickprovsstorlek

3.5.1 Vid tillämpning av det statistiska förfarandet i tillägg 2 (dvs. för utsläpp från avgasrör) ska antalet stickprov vara beroende av den årliga försäljningsvolymen av en familj i drift i unionen, i enlighet med följande tabell:

EU-registreringar — per kalenderår (för provningar av utsläpp från avgasrör) — av fordon inom en OBD-familj med IUPR under provtagningsperioden	Antal stickprov
upp till 100 000	1
100 001–200 000	2
mer än 200 000	3

3.5.2 För prestanda under drift (IUPR) beskrivs antalet stickprov i tabellen i punkt 3.5.1, baserat på antalet fordon inom en OBD-familj som godkänts med IUPR (som omfattas av stickprovet).

För den första provtagningsperioden för en OBD-familj ska alla fordonstyper i familjen som godkänts med IUPR anses omfattas av stickprovet. För de efterföljande provningsperioderna ska endast de fordonstyper som inte tidigare har provats eller som omfattas av typgodkännande av utsläpp som har förlängts sedan den föregående provningsperioden, anses omfattas av stickprovet.

För familjer med mindre än 5 000 EU-registreringar som omfattas av stickprovet inom provningsperioden är det minsta antalet fordon i ett stickprov sex. För alla andra familjer är det minsta antalet fordon i ett stickprov 15.

Varje stickprov ska på lämpligt sätt representera försäljningsmönstret, dvs. åtminstone fordonstyper med hög försäljningsvolym (≥ 20 % av familjen totalt) ska vara representerade.

4. Med utgångspunkt i den kontroll som avses i avsnitt 2 ska typgodkännandemyndigheten anta något av följande beslut:

- a) Besluta att överensstämmelsen hos en fordonstyp i drift, hos en fordonsfamilj i drift eller en OBD-familj är tillfredsställande och inte vidta någon ytterligare åtgärd.
- b) Besluta att de uppgifter som lämnats av tillverkaren är otillräckliga för att fatta ett beslut och kräva ytterligare information eller provningsuppgifter från tillverkaren.

- c) Besluta, på grundval av uppgifter från godkännandemyndigheten eller medlemsstatens tillsynsprogram, att de uppgifter som lämnats av tillverkaren är otillräckliga för att fatta ett beslut och kräva ytterligare information eller provningsuppgifter från tillverkaren.
- d) Besluta att överensstämmelsen hos en fordonstyp i drift som utgör en del av en familj i drift eller en OBD-familj är otillfredsställande och se till att få en sådan fordonstyp eller OBD-familj provad i enlighet med tillägg 1.

Om $IUPR_M$ -kontrollen visar att provningskriterierna i punkt 6.1.2 a eller 6.1.2 b i tillägg 1 är uppfyllda för fordonen i stickprovet ska typgodkännandemyndigheten vidta de åtgärder som beskrivs i led d i denna punkt.

- 4.1 Då provningar av typ 1 betraktas som nödvändiga för att kontrollera utsläppskontrollanordningarnas överensstämmelse med kraven på deras funktion i drift ska sådana provningar utföras med ett provningsförfarande som uppfyller de statistikkrav som definieras i tillägg 2.
 - 4.2 Typgodkännandemyndigheten ska i samarbete med tillverkaren välja ut ett stickprov med fordon som har tillräcklig körsträcka, där det på rimligt sätt är säkerställt att fordonen har använts under normala förhållanden. Tillverkaren ska rådfrågas om urvalet av fordonen i stickprovet och tillåtas närvara vid kontrollerna av fordonens överensstämmelse.
 - 4.3 Tillverkaren ska bemyndigas att under typgodkännandemyndighetens överinseende utföra kontroller, även av förstörande provning, på de fordon som har utsläppsnivåer som överstiger gränsvärdena i avsikt att fastställa de möjliga orsaker till försämring som inte kan tillskrivas tillverkaren själv (t.ex. användning av blyad bensin före provningsdatum). Om provningarnas resultat bekräftar de orsakerna ska dessa provningsresultat inte beaktas vid kontrollen av överensstämmelse.
-

Tillägg 1

Kontroll av överensstämmelse hos fordon i drift

1. INLEDNING
- 1.1 I detta tillägg fastställs de kriterier som avses i avsnitt 4 om urval av fordon för provning och förfarandena vid kontroll av överensstämmelse hos fordon i drift.
2. URVALSKRITERIER

Kriterierna för godkännande av ett utvalt fordon återfinns för utsläpp från avgasrör i punkterna 2.1–2.8 och för IUPR_M i punkterna 2.1–2.5.
- 2.1 Fordonet ska tillhöra en fordonstyp som är typgodkänd enligt denna förordning och omfattas av ett intyg om överensstämmelse enligt direktiv 2007/46/EG. För kontroll av IUPR_M ska fordonet vara godkänt enligt OBD-standarderna Euro 5+, Euro 6- plus IUPR eller senare. Fordonet ska vara registrerat och ha använts i unionen.
- 2.2 Fordonet ska ha körts minst 15 000 km eller under sex månader, beroende på vad som inträffar senast, men inte ha körts mer än 100 000 km eller vara äldre än fem år, beroende på vad som inträffar tidigast.
- 2.2.1 När det gäller kontroll av IUPR_M ska stickprovet endast omfatta följande fordon:
 - a) Fordon för vilka tillräckliga fordonsdata för att övervakaren ska kunna provas har samlats in.

För övervakare som ska uppfylla prestandakvoten i drift och som ska följa och rapportera data enligt punkt 3.6.1 i tillägg 1 till bilaga XI, ska det med "tillräckliga fordonsdata" avses att nämnaren uppfyller kraven nedan. Nämnaren ska, i enlighet med definitionen i punkterna 3.3 och 3.5 i tillägg 1 till bilaga XI för den övervakare som ska provas, ha ett värde som är minst lika stort som ett av följande värden:

 - i) 75 för övervakare av avdunstningssystem, övervakare av sekundära luftsystem och övervakare som använder en nämnare som räknats upp i enlighet med punkterna 3.3.2 a, 3.3.2 b eller 3.3.2 c i tillägg 1 till bilaga XI (t.ex. övervakare av kallstart, luftkonditioneringssystem etc.), eller
 - ii) 25 för övervakare av partikelfilter och övervakare av oxidationskatalysator som använder nämnare som räknats upp i enlighet med punkt 3.3.2 d i tillägg 1 till bilaga XI, eller
 - iii) 150 för övervakare av katalysator, syregivare, avgasåterföring, variabel ventilinställning eller andra komponenter.
 - b) Fordon som inte har manipulerats eller utrustats med ytterligare delar eller modifierade delar som skulle medföra att OBD-systemet inte överensstämmer med kraven i bilaga XI.
- 2.3 Det ska finnas ett underhållsregister som visar att fordonet blivit tillbörligt underhållet (t.ex. att det genomgått underhåll i enlighet med tillverkarens rekommendationer).
- 2.4 Fordonet får inte visa några tecken på felaktig användning (t.ex. tävlingsbruk, överbelastning, fel bränsle eller någon annan form av felanvändning) eller andra faktorer (t.ex. manipulering) som kan påverka utsläppen. Hänsyn ska tas till uppgifter om felkoder och körsträcka som lagrats i minnet. Ett fordon får inte väljas för provning om de uppgifter som lagrats i minnet visar att fordonet körts efter det att en felkod lagrats och att en reparation inte utförts förhållandevis omgående.
- 2.5 Det ska inte ha företagits någon otillåten större reparation av motorn eller någon större reparation av fordonet.
- 2.6 Blyinnehåll och svavelinnehåll från bränsleprov från fordonstanken ska uppfylla tillämpliga normer som framgår av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG ⁽¹⁾ och det får inte finnas tecken på att fel bränsle används. Kontroller kan göras i avgasröret.
- 2.7 Det får inte finnas några tecken på problem som kan äventyra laboratoriepersonalens säkerhet.
- 2.8 Alla delar av fordonets utsläpps begränsande system ska stå i överensstämmelse med det tillämpliga typgodkännandet.

⁽¹⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

3. DIAGNOS OCH UNDERHÅLL

Diagnos ska ställas och normalt underhåll ska göras på fordon som godtas för prov innan avgasutsläppen mäts i enlighet med det förfarande som föreskrivs i avsnitten 3.1–3.7.

- 3.1 Följande kontroller ska göras: kontroll av att luftfilter, alla drivremmar, alla vätskenivåer, kylarlock, alla vakuums-langar och elektriska kablar som rör det utsläppsbegränsande systemet är fullständiga; kontroll av att tändningen, bränslemätaren och delarna i den utsläppsbegränsande anordningen inte är felaktigt inställda och/eller manipu-lerade. Alla avvikelser ska registreras.
- 3.2 Omborddiagnossystemet ska kontrolleras för korrekt funktion. Alla indikationer på felfunktion i OBD-systemets minne ska registreras och erforderliga reparationer utföras. Om OBD-systemets felfunktionsindikator registrerar en felfunktion under en förkonditioneringscykel kan felet identifieras och repareras. Provet får utföras på nytt och resultaten från det reparerade fordonet ska användas.
- 3.3 Tändningssystemet ska kontrolleras och defekta delar ersättas, t.ex. tändstift och kablar.
- 3.4 Trycket ska kontrolleras. Om resultatet är otillfredsställande ska fordonet inte godkännas.
- 3.5 Motorparametrarna ska kontrolleras enligt tillverkarens anvisningar och, om så krävs, justeras.
- 3.6 Om fordonet har högst 800 km kvar till en planerad underhållsservice ska denna service utföras enligt till-verkarens anvisningar. På tillverkarens begäran får olje- och luftfilter bytas oberoende av det avlästa värdet på vägmätaren.
- 3.7 När fordonet antas ska bränslet ersättas med ett referensbränsle som lämpar sig för utsläppsprovning, om tillverkaren inte godtar att ett bränsle som finns på marknaden används.

4. PROVNING I DRIFT

- 4.1 När en fordonskontroll anses nödvändig ska utsläppsprov i enlighet med bilaga III utföras på konditionerade fordon som har valts ut i enlighet med kraven i avsnitten 2 och 3 i detta tillägg. Denna provning ska endast inbegripa mätning av antal utsläppta partiklar för fordon som godkänts enligt utsläppskraven i Euro 6 i kate-gorierna W, X och Y enligt tabell 1 i tillägg 6 till bilaga I. Konditioneringscykler utöver dem som anges i punkt 5.3 i bilaga 4 till FN/ECE:s föreskrifter nr 83 kommer endast att tillåtas om de är representativa för normal körning.
- 4.2 Fordon med ett OBD-system kan när det gäller kontroll av att felindikationen fungerar korrekt i drift osv. kontrolleras i förhållande till utsläppsnivåerna (t.ex. de gränsvärden för felfunktionsindikation som definieras i bilaga XI) för de typgodkända specifikationer.
- 4.3 OBD-systemet kan kontrolleras t.ex. med avseende på utsläppsnivåer över gällande gränsvärden utan att någon indikation på felfunktion föreligger, systematisk felaktivering av felfunktionsindikationen samt när felaktiga eller förslitna delar i OBD-systemet identifierats.
- 4.4 Om en del eller ett system som har funktioner som inte omfattas av uppgifterna i typgodkännandeintyget och/eller bruksanvisningen för sådana fordonstyper och en sådan avvikelse inte har tillåtits enligt artikel 13.1 eller 13.2 i direktiv 2007/46/EG, men OBD-systemet inte anger någon felfunktion, ska delen eller systemet inte bytas ut före utsläppsprovet, om det inte fastställs att delen eller systemet har manipulerats eller missbrukats på ett sådant sätt att OBD-systemet inte upptäcker den felfunktion som följer av detta.

5. UTVÄRDERING AV UTSLÄPPSRESULTAT

- 5.1 Provningsresultaten ska genomgå ett utvärderingsförfarande i enlighet med tillägg 2.
- 5.2 Provningsresultaten ska inte multipliceras med försämringsfaktorer.

6. STÖDÅTGÄRDSPLAN

- 6.1 Typgodkännandemyndigheten ska begära att tillverkaren lämnar en stödåtgärdsplan för att avhjälpa bristande överensstämmelse när följande gäller:
 - 6.1.1 För utsläpp från avgasrör, om det konstateras att mer än ett fordon är en avvikande utsläppskälla som uppfyller något av följande villkor:
 - a) villkoren i punkt 3.2.3 i tillägg 4 till FN/ECE:s föreskrifter nr 83 samtidigt som både typgodkännandemyndigheten och tillverkaren är överens om att de för stora utsläppen beror på samma sak, eller
 - b) villkoren i punkt 3.2.4 i tillägg 4 till FN/ECE:s föreskrifter nr 83 om typgodkännandemyndigheten har funnit att de för stora utsläppen beror på samma sak.

- 6.1.2 För $IUPR_M$ för en särskild övervakare M, om följande statistiska villkor uppfylls i ett stickprov vars storlek fastställs i enlighet med punkt 3.5 i denna bilaga:
- För fordon som certifierats till ett förhållande av 0,1 i enlighet med punkt 3.1.5 i tillägg 1 till bilaga XI visar data insamlade från fordonen för minst en övervakare M i stickprovet antingen att stickprovets genomsnittliga prestandakvot i drift är mindre än 0,1 eller att minst 66 % av fordonen i stickprovet har en prestandakvot i drift på mindre än 0,1.
 - För fordon som certifierats till det fulla förhållandet, i enlighet med punkt 3.1.4 i tillägg 1 till bilaga XI visar data insamlade från fordonen för minst en övervakare M i stickprovet antingen att stickprovets genomsnittliga prestandakvot i drift ligger under värdet $Test_{min}(M)$ eller att minst 66 % av fordonen i stickprovet har en prestandakvot i drift på mindre än $Test_{min}(M)$.
- Värdet av $Test_{min}(M)$ är
- 0,230 om övervakaren M ska ha en prestandakvot i drift på 0,26,
 - 0,460 om övervakaren M ska ha en prestandakvot i drift på 0,52,
 - 0,297 om övervakaren M ska ha en prestandakvot i drift på 0,336,
- i enlighet med punkt 3.1.4 i tillägg 1 till bilaga XI.
- 6.2 Stödåtgärdsplanen ska lämnas till typgodkännandemyndigheten senast 60 arbetsdagar efter dagen för meddelandet som avses i punkt 6.1. Typgodkännandemyndigheten ska inom 30 arbetsdagar godta eller avvisa stödåtgärdsplanen. Om tillverkaren till den behöriga typgodkännandemyndighetens tillfredsställelse kan visa att ytterligare tid krävs för att utreda den bristande överensstämmelsen och därefter inge en stödåtgärdsplan, ska emellertid en förlängd tidsfrist beviljas.
- 6.3 Stödåtgärderna ska tillämpas på alla fordon som sannolikt kan påverkas av samma fel. Behovet av att ändra typgodkännandehandlingarna ska bedömas.
- 6.4 Tillverkaren ska lämna in en kopia av alla meddelanden som rör stödåtgärdsplanen och ska också föra register över återkallandet samt regelbundet förse typgodkännandemyndigheten med lägesrapporter.
- 6.5 Stödåtgärdsplanen ska omfatta de krav som anges i punkterna 6.5.1–6.5.11. Tillverkaren ska tilldela stödåtgärdsplanen ett unikt namn eller nummer för identifiering.
- 6.5.1 En beskrivning av varje fordonstyp som ingår i stödåtgärdsplanen.
- 6.5.2 En beskrivning av särskilda modifikationer, ändringar, reparationer, korrigeringar, justeringar eller andra ändringar som ska göras för att få fordonen att överensstämma med kraven, samt en kort sammanfattning av de uppgifter och tekniska undersökningar som ska vidtas för att avhjälpa den bristande överensstämmelsen.
- 6.5.3 En beskrivning av det sätt på vilket tillverkaren underrättar fordonsägarna.
- 6.5.4 I förekommande fall en beskrivning av det korrekta underhåll eller den korrekta användning som tillverkaren ställer som villkor för berättigande till reparation enligt stödåtgärdsplanen samt en redogörelse för tillverkarens skäl för att ställa något sådant villkor. Inga villkor för underhåll eller användning får ställas om de inte bevisligen har samband med den bristande överensstämmelsen och stödåtgärderna.
- 6.5.5 En beskrivning av det förfarande som ska följas av fordonsägarna för att uppnå rättelse av den bristande överensstämmelsen. Beskrivningen ska innehålla ett datum efter vilket stödåtgärderna får vidtas, den tid verkstaden beräknas behöva för att utföra reparationerna och var de kan göras. Reparationen ska göras på ett ändamålsenligt sätt och inom rimlig tid efter det att fordonet inlämnats.
- 6.5.6 En kopia av den information som överlämnats till fordonsägaren.
- 6.5.7 En kort beskrivning av det system som tillverkaren använder för att säkerställa tillräcklig tillgång till delar eller system för att utföra stödåtgärden. Det ska anges när det finns tillräcklig tillgång till delar eller system för att inleda verksamheten.
- 6.5.8 En kopia av alla instruktioner som ska sändas till de personer som ska utföra reparationen.
- 6.5.9 En beskrivning av hur de föreslagna åtgärderna påverkar utsläppen, bränslekonsumtionen, kördugligheten och säkerheten för varje fordonstyp som omfattas av stödåtgärdsplanen med uppgifter och tekniska undersökningar som stöder dessa slutsatser.
- 6.5.10 Annan information, andra rapporter eller uppgifter som typgodkännandemyndigheten rimligtvis kan anse sig behöva för att utvärdera stödåtgärdsplanen.
- 6.5.11 När stödåtgärdsplanen innehåller ett återkallande ska en beskrivning av sättet att registrera reparationen lämnas till typgodkännandemyndigheten. Om en etikett används ska ett exempel på denna lämnas in.

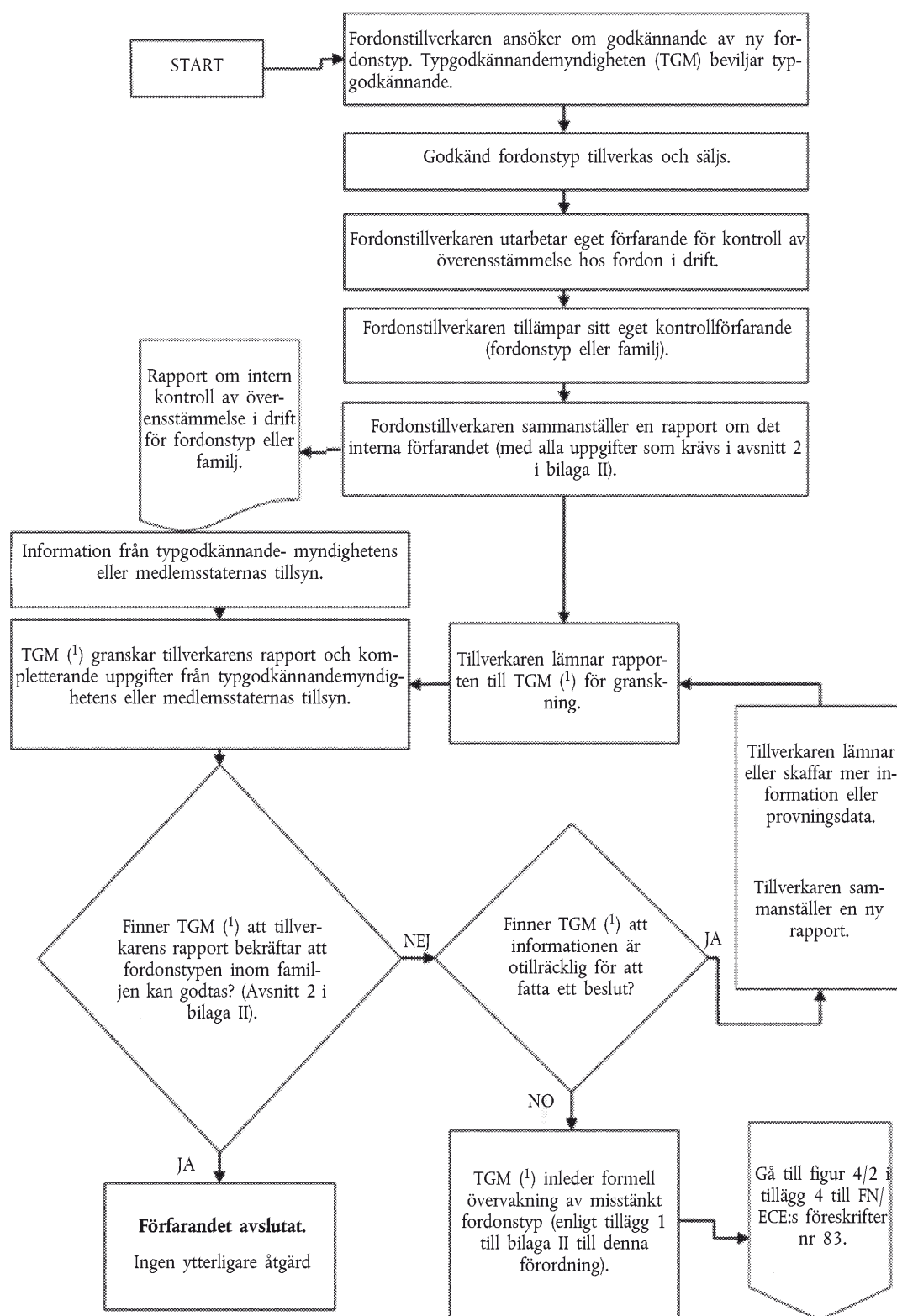
- 6.6 Tillverkaren kan åläggas att utföra rimligt utformade och nödvändiga provningar på de delar och fordon som ingår i en föreslagen ändring, reparation eller modifikation för att visa ändringens, reparationens eller modifikationens avsedda verkan.
 - 6.7 Tillverkaren ansvarar för att register förs över varje återkallat och reparerat fordon och över den verkstad som utfört reparationen. Typgodkännandemyndigheten ska på begäran få tillgång till registret under en period av fem år från genomförandet av stödåtgärdsplanen.
 - 6.8 Reparationer och/eller ändringar eller inmonteringar av ny utrustning ska antecknas i ett intyg som tillverkaren ska tillhandahålla fordonsägaren.
-

*Tillägg 2***Statistiskt förfarande för utsläpp från avgasrör vid provning av överensstämmelse hos fordon i drift**

1. Detta förfarande ska användas för att kontrollera om fordon i drift uppfyller kraven i typ 1-provet. Den tillämpliga statistiska metoden i tillägg 4 till FN/ECE:s föreskrifter nr 83 ska tillämpas, med de undantag som anges i avsnitten 2–9 i detta tillägg.
2. Fotnot 1 ska inte tillämpas.
3. Punkt 3.2 ska tydas på följande sätt:

Ett fordon anses vara en avvikande utsläppskälla när de villkor som anges i punkt 3.2.2 är uppfyllda.
4. Punkt 3.2.1 ska inte tillämpas.
5. I punkt 3.2.2 ska hänvisningen till rad B i tabellen i punkt 5.3.1.4 betraktas som en hänvisning till tabell 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007 för Euro 5-fordon och till tabell 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007 för Euro 6-fordon.
6. I punkterna 3.2.3.2.1 och 3.2.4.2 ska hänvisningen till avsnitt 6 i tillägg 3 betraktas som en hänvisning till avsnitt 6 i tillägg 1 till bilaga II till denna förordning.
7. I fotnoterna 2 och 3 ska hänvisningen till rad A i tabellen i punkt 5.3.1.4 betraktas som en hänvisning till tabell 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007 för Euro 5-fordon och till tabell 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007 för Euro 6-fordon.
8. I punkt 4.2 ska hänvisningen till punkt 5.3.1.4 betraktas som en hänvisning till tabell 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007 för Euro 5-fordon och till tabell 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007 för Euro 6-fordon.
9. Figur 4/1 ska ersättas med följande figur:

Figur 4/1

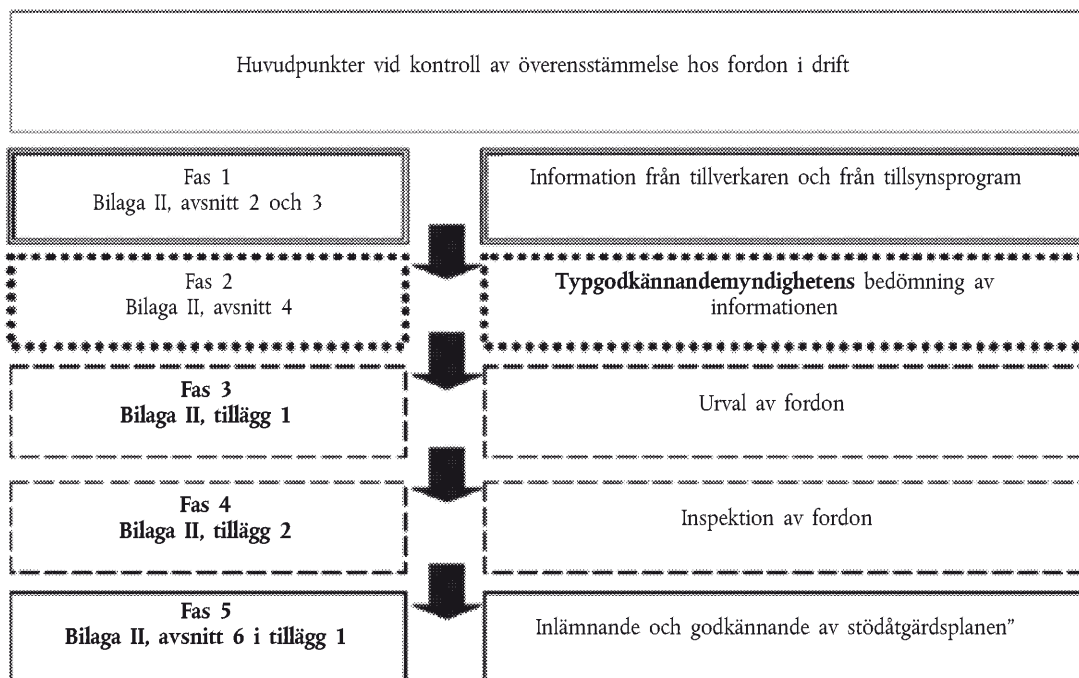
⁽¹⁾ I detta fall menas med TGM den typgodkännandemyndighet som beviljade typgodkännandet i enlighet med denna förordning.

Tillägg 3

Ansvar för överensstämmelse hos fordon i drift

1. Förfarandet för kontroll av överensstämmelse hos fordon i drift illustreras i figur 1.
2. Tillverkaren ska sammanställa alla upplysningar som krävs för att uppfylla kraven i denna bilaga. Typgodkännandemyndigheten får också beakta information från tillsynsprogram.
3. Typgodkännandemyndigheten ska genomföra alla förfaranden och provningar som krävs för att se till att kraven på överensstämmelse hos fordon i drift uppfylls (faserna 2–4).
4. Vid diskrepanser eller meningsskiljaktigheter kring bedömningen av lämnade upplysningar ska typgodkännandemyndigheten be den tekniska tjänst som utförde typgodkännandeprovningen om ett förtydligande.
5. Tillverkaren ska upprätta och genomföra en stödåtgärdsplan. Planen ska godkännas av typgodkännandemyndigheten innan den genomförs (fas 5).

Figur 1

Illustration av förfarandet för överensstämmelse hos fordon i drift

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 567/2011**av den 14 juni 2011****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Porchetta di Ariccia [SGB])**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den
20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ur-
sprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾,
särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 6.2 första stycket i förordning (EG)
nr 510/2006 och med tillämpning av artikel 17.2 i
samma förordning har Italiens ansökan om registrering

av beteckningen "Porchetta di Ariccia" offentliggjorts i
Europeiska unionens officiella tidning ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr
510/2006 har inkommit till kommissionen och därför
bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska
föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att
den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juni 2011.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

Dacian CIOLOȘ

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 256, 23.9.2010, s. 10.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.2 Köttprodukter (värmebehandlade, saltade, rökta etc.)

ITALIEN

Porchetta di Ariccia (SGB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 568/2011**av den 14 juni 2011****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Miód drahimski [SGB])**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den
20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ur-
sprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾,
särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 6.2 första stycket i förordning (EG)
nr 510/2006 har Polens ansökan om registrering av be-
teckningen "Miód drahimski" offentliggjorts i *Europeiska
unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr
510/2006 har inkommit till kommissionen och därför
bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska
föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att
den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juni 2011.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 248, 15.9.2010, s. 8.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.4 Andra produkter från djur (ägg, honung, diverse mjölkprodukter utom smör etc.)

POLEN

Miód drahimski (SGB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 569/2011**av den 15 juni 2011****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemen-
samma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr
2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt
och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av
resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan
kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena
vid import från tredje land för de produkter och de perioder
som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förord-
ning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här
förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 juni 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 2011.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MA	90,3
	MK	31,8
	TR	93,0
	ZZ	71,7
0707 00 05	TR	112,2
	ZZ	112,2
0709 90 70	TR	117,4
	ZZ	117,4
0805 50 10	AR	74,7
	CL	79,9
	TR	63,4
	ZA	98,2
	ZZ	79,1
0808 10 80	AR	107,8
	BR	74,6
	CL	95,6
	CN	99,6
	NZ	114,6
	US	178,7
	UY	57,7
	ZA	99,5
	ZZ	103,5
0809 10 00	TR	166,5
	ZZ	166,5
0809 20 95	TR	409,3
	XS	175,4
	ZZ	292,4

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 570/2011**av den 15 juni 2011****om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp för import av vissa sockerprodukter som fastställs genom förordning (EU) nr 867/2010 för regleringsåret 2010/11**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 951/2006 av 30 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 318/2006 för handel med tredjeländer i sockersektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 36.2 andra stycket andra meningen, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar för

regleringsåret 2010/11 har fastställts genom kommissionens förordning (EU) nr 867/2010 ⁽³⁾. Priserna och tilläggen ändrades senast genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 565/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) De uppgifter som kommissionen för närvarande har tillgång till medför att dessa belopp bör ändras i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 951/2006,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och tilläggsbelopp för import av de produkter som avses i artikel 36 i förordning (EG) nr 951/2006, och som fastställs i förordning (EU) nr 867/2010 för regleringsåret 2010/11, ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 juni 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 2011.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 259, 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 156, 15.6.2011, s. 3.

BILAGA

De ändrade representativa priser och tilläggsbelopp för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 95 som gäller från och med den 16 juni 2011

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg netto av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg netto av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	47,19	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	47,19	0,75
1701 12 10 ⁽¹⁾	47,19	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	47,19	0,45
1701 91 00 ⁽²⁾	48,59	2,89
1701 99 10 ⁽²⁾	48,59	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	48,59	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,49	0,22

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i punkt III i bilaga IV till förordning (EG) nr 1234/2007.⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i punkt II i bilaga IV till förordning (EG) nr 1234/2007.⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 571/2011**av den 15 juni 2011****om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 16 juni 2011**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemen-
samma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr
642/2010 av den 20 juli 2010 om tillämpningsföreskrifter
för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad avser importtul-
larna inom spannmålssektorn⁽²⁾, särskilt artikel 2.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska
importtullen för produkter som omfattas av KN-numren
1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vanligt vete av
hög kvalitet), 1002, ex 1005 utom hybrider för utsäde,
samt ex 1007, utom hybrider för utsäde, motsvara det
interventionspris som gäller för sådana produkter vid
import och ökas med 55 % minus det cif-importpris
som gäller för sändningen i fråga. Denna tull får dock
inte vara högre än tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.

- (2) Enligt artikel 136.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska,
för beräkning av den importtull som avses i punkt 1 i
den artikeln, representativa cif-importpriser upprättas re-
gelbundet för produkterna i fråga.

- (3) Enligt artikel 2.2 i förordning (EU) nr 642/2010 ska det
pris som ska användas vid beräkningen av importtullen
för produkter som omfattas av KN-nummer 1001 10 00,
1001 90 91, ex 1001 90 99 (vete av hög kvalitet),
1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 och 1007 00 90
vara det dagliga representativa cif-importpris som fast-
ställs på det sätt som anges i artikel 5 i den förordningen.

- (4) De importtullar som ska gälla från och med den 16 juni
2011 och som ska tillämpas till dess att ett nytt faststäl-
lande träder i kraft bör fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Från och med den 16 juni 2011 gäller de importtullar som
fastställs i bilaga I till den här förordningen på grundval av
beräkningsgrunderna i bilaga II inom den spannmålssektor
som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 juni 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 2011.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 187, 21.7.2010, s. 5.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 och som ska gälla från och med den 16 juni 2011

KN-nr	Varuslag	Importtull ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete: av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	0,00
1005 10 90	Utsädesmajs annan än hybridmajs	0,00
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	Sorghum av andra slag än hybrider för utsäde	0,00

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.4 i förordning (EU) nr 642/2010 ska importtullen för varor, som anländer till unionens via Atlanten eller Suezkanalen, minskas med

- 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet eller i Svarta havet,
- 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Danmark, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige eller Förenade kungariket eller vid den Iberiska halvöns Atlantkust.

⁽²⁾ Om villkoren i artikel 3 i förordning (EU) nr 642/2010 är uppfyllda har importören rätt till en schablonmässig minskning av importtullen med 24 euro/ton.

BILAGA II

Beräkningsgrunder för importtullarna i bilaga I

31.5.2011-14.6.2011

1. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EU) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Vanligt vete ⁽¹⁾	Majs	Durumvete, hög kvalitet	Durumvete, medelhög kvalitet ⁽²⁾	Durumvete, låg kvalitet ⁽³⁾	Korn
Börs	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Börsnotering	270,51	205,35	—	—	—	—
Pris fob USA	—	—	338,30	328,30	308,30	172,34
Tillägg för Mexikanska golfen	—	16,15	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna	92,13	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Bidrag med 14 EUR/ton ingår (artikel 5.3 i förordning (EU) nr 642/2010).⁽²⁾ Avdrag med 10 EUR/ton (artikel 5.3 i förordning (EU) nr 642/2010).⁽³⁾ Avdrag med 30 EUR/ton (artikel 5.3 i förordning (EU) nr 642/2010).

2. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EU) nr 642/2010:

Fraktkostnad: Mexikanska golfen–Rotterdam 17,78 EUR/t

Fraktkostnad: Stora sjöarna–Rotterdam 47,92 EUR/t

BESLUT

BESLUT ATALANTA/2/2011 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK

av den 15 juni 2011

om utnämning av EU:s operationschef för Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust (Atalanta)

(2011/341/Gusp)

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR
ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 38,

med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2008/851/Gusp av den 10 november 2008 om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust ⁽¹⁾ (Atalanta), särskilt artikel 6, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 6 i gemensam åtgärd 2008/851/Gusp har rådet bemyndigat kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik att fatta beslut om utnämningen av EU:s operationschef.
- (2) Förenade kungariket har föreslagit att konteramiral Duncan POTTS ska ersätta generalmajor Buster HOWES som EU:s operationschef.
- (3) Europeiska unionens militära kommitté stöder detta förslag.
- (4) I enlighet med artikel 5 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och

fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i arbetet med att utarbeta och genomföra sådana unionsbeslut och unionsåtgärder som har anknytning till försvarsfrågor.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Konteramiral Duncan POTTS utnämns härmed till EU:s operationschef för Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den 1 augusti 2011.

Utfärdat i Bryssel den 15 juni 2011.

*På kommittén för utrikes- och säkerhetspolitikens
vägnar*

O. SKOOG

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 301, 12.11.2008, s. 33.

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT

av den 9 maj 2011

om ändring av beslut ECB/2004/3 om allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens handlingar

(ECB/2011/6)

(2011/342/EU)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av beslut ECB/2004/2 av den 19 februari 2004 om antagande av arbetsordningen för Europeiska centralbanken ⁽¹⁾, särskilt artikel 23, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 127.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får rådet tilldela Europeiska centralbanken (ECB) särskilda uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut och andra finansinstitut med undantag av försäkringsföretag. Rådet har utnyttjat denna möjlighet och enligt artikel 2 i rådets förordning (EU) nr 1096/2010 av den 17 november 2010 om tilldelning till Europeiska centralbanken av särskilda uppgifter angående Europeiska systemrisknämndens verksamhet ⁽²⁾ ska ECB tillhandahålla Europeiska systemrisknämnden (ESRB) ett sekretariat och därigenom ge stöd till ESRB i form av analyser, statistik, logistik och administration. Detta innebär att ECB även kommer att ta fram eller inneha dokument om sin ESRB-relaterade verksamhet och politik eller beslut som är ECB-handlingar enligt definitionen i beslut ECB/2004/3 av den 4 mars 2004 om allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens handlingar ⁽³⁾.
- (2) Enligt artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1096/2010 säkerställer ESRB:s sekretariat att beslut ECB/2004/3, som innehåller de villkor och begränsningar enligt vilka ESRB ska ge allmänheten tillgång till ESRB:s handlingar, tillämpas. ECB bör ändå ändra beslut ECB/2004/3 för att beakta att ECB även kommer att ta fram eller inneha dokument om sin ESRB-relaterade verksamhet och politik eller beslut som är ECB-handlingar enligt definitionen i beslut ECB/2004/3.
- (3) Det måste säkerställas att ECB kan vägra att ge tillgång till en handling, som rör dess verksamhet och politik eller beslut enligt artikel 127.5 och 127.6 i fördraget, som ECB tagit fram eller innehar och som rör den finansiella stabiliteten, inklusive sådana dokument som rör

dess stöd till ESRB, om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för det allmänna samhällsintresset i frågor som rör stabiliteten på det finansiella systemet i unionen.

- (4) Nödvändiga ändringar bör även göras i beslut ECB/2004/3 för att spegla den ändrade terminologi och artiklarnas ändrade numrering till följd av att Lissabonfördraget trätt i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut ECB/2004/3 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt a ska följande strecksats läggas till:

— det finansiella systemets stabilitet i unionen eller i en medlemsstat,

- b) Ordet "gemenskapslagstiftningen" ska ersättas med "unionslagstiftningen".

2. I artikel 4.4 ska följande mening läggas till:

"Vad gäller ansökningar om tillgång till Europeiska systemrisknämndens handlingar ska Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2011/5 av den 3 juni 2011 om allmänhetens tillgång till Europeiska systemrisknämndens handlingar ^(*), som antagits med stöd av artikel 7 i rådets förordning (EU) nr 1096/2010 av den 17 november 2010 om tilldelning till Europeiska centralbanken av särskilda uppgifter angående Europeiska systemrisknämndens verksamhet ^(**), gälla.

^(*) EUT C 176, 16.6.2011, s. 3.

^(**) EUT L 331, 15.12.2010, s. 162."

⁽¹⁾ EUT L 80, 18.3.2004, s. 33.

⁽²⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 162.

⁽³⁾ EUT L 80, 18.3.2004, s. 42.

3. I artikel 8 ska hänvisningarna till artikel 230 ersättas med hänvisningar till artikel 263, och hänvisningarna till artikel 195 med hänvisningar till artikel 228 i fördraget.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den 18 juni 2011.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 9 maj 2011.

Jean-Claude TRICHET
ECB:s ordförande

IV

(Akte som antagits före den 1 december 2009 enligt EG-fördraget, EU-fördraget och Euratomfördraget)

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET**nr 341/09/KOL****av den 23 juli 2009****om den anmälda ordningen avseende skatteförmåner för vissa kooperativ (Norge)**

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET ⁽¹⁾ HAR FATTAT DETTA
BESLUT

MED BEAKTANDE AV avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽²⁾, särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,

MED BEAKTANDE AV avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol ⁽³⁾, särskilt artikel 24,

MED BEAKTANDE AV artikel 1.2 i del I och artiklarna 4.4, 6 och 7.5 i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet ⁽⁴⁾,

MED BEAKTANDE AV myndighetens riktlinjer för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet ⁽⁵⁾, särskilt kapitlet om beskattning av företag,

MED BEAKTANDE AV beslut nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004 om de genomförandebestämmelser som avses i artikel 27 i del II av protokoll 3, ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Nedan kallad *myndigheten*.

⁽²⁾ Nedan kallat *EES-avtalet*.

⁽³⁾ Nedan kallat *övervakningsavtalet*.

⁽⁴⁾ Nedan kallat *protokoll 3*.

⁽⁵⁾ Riktlinjer för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet och artikel 1 i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet, antagna och utfärdade av Eftas övervakningsmyndighet den 19 januari 1994 och offentliggjorda i EGT L 231, 3.9.1994, s. 1, och i EES-supplement nr 32, 3.9.1994. Nedan kallade *riktlinjerna för statligt stöd*.

⁽⁶⁾ Beslut nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004 offentliggjort i EUT L 139, 25.5.2006, s. 37, och i EES-supplement nr 26, 25.5.2006, s. 1, med ändringar. En uppdaterad version av riktlinjerna för statligt stöd offentliggörs på myndighetens webbplats <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines>

MED BEAKTANDE AV beslut nr 719/07/KOL av den 19 december 2007 om att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 1.2 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet med avseende på den anmälda ordningen avseende skatteförmåner för vissa kooperativ,

EFTER ATT HA GETT berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽⁷⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. SAKFÖRHÅLLANDEN**1. FÖRFARANDE**

Genom en skrivelse av den 28 juni 2007 från det norska förnyelse- och administrationsdepartementet, som togs emot och registrerades av myndigheten den 29 juni 2007 (diariernr 427327), och en skrivelse från finansdepartementet av den 22 juni 2007, som togs emot och registrerades av myndigheten den 4 juli 2007 (diariernr 428135), anmälde de norska myndigheterna de planerade ändringarna av bestämmelserna om beskattning av kooperativa företag i § 10–50 i skattelagen, i enlighet med artikel 1.3 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet.

Efter olika skriftväxlingar ⁽⁸⁾ informerade myndigheten de norska myndigheterna, genom en skrivelse av den 19 december 2007, att den hade beslutat att inleda ett förfarande enligt artikel 1.2 i del I i protokoll 3 med avseende på den anmälda ordningen avseende skatteförmåner för vissa kooperativ. Genom en skrivelse av den 20 februari 2008 (diariernr 465882) lämnade de norska myndigheterna sina synpunkter på beslut nr 719/07/KOL om att inleda ett formellt granskningsförfarande.

⁽⁷⁾ Offentliggjort i EUT C 96, 17.4.2008, s. 27, och i EES-supplement nr 20, 17.4.2008, s. 44.

⁽⁸⁾ För närmare information om denna skriftväxling mellan myndigheten och de norska myndigheterna, se myndighetens beslut nr 719/07/KOL om att inleda ett formellt granskningsförfarande, offentliggjort i EUT C 96, 17.4.2008, s. 27, och i EES-supplement nr 20, 17.4.2008, s. 44.

Beslut nr 719/07KOL offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* och i EES-supplementet till denna ⁽⁹⁾. Myndigheten uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter.

Myndigheten tog emot synpunkter från flera berörda parter ⁽¹⁰⁾. Genom en skrivelse av den 23 maj 2008 (diariernr 478026) vidarebefordrade myndigheten dessa till de norska myndigheterna, som gavs tillfälle att bemöta dem men beslutade att inte lägga fram ytterligare synpunkter.

2. BESKRIVNING AV DE FÖRESLAGNA ÅTGÄRDERNA

2.1 BAKGRUND

År 1992 införde de norska myndigheterna en ordning avseende särskilda skatteavdrag för vissa kooperativ. Enligt denna ordning hade vissa kooperativ inom jordbruks-, skogs- och fiskesektorn samt konsumentkooperativ rätt till skatteavdrag på grundval av avsättningar till egenkapitalet. Andra former av kooperativ omfattades inte av ordningen. Avdraget var begränsat till högst 15 % av årets nettoinkomst, och kunde endast göras från den del av inkomsten som kunde hänföras till handel med kooperativets medlemmar. Ett avdrag motsvarande det högsta tillåtna beloppet skulle medföra en sänkning av den normala skattesatsen för företag från 28 % till 23,8 %. Syftet med ordningen var att ge en skattefördel till kooperativ eftersom de ansågs ha en svårare tillgång till eget kapital än andra företag ⁽¹¹⁾.

Ordningen avvecklades från och med budgetåret 2005. I statsbudgeten för 2007 föreslog de norska myndigheterna emellertid att återinföra ordningen i något ändrad form, ⁽¹²⁾ och anmälde den därför till myndigheten.

2.2 ORDNINGENS SYFTE

Enligt anmälan måste kooperativ stödjas till följd av det allmänna intresset att upprätthålla företag som grundas på sådana principer som demokrati, självhjälp, ansvar, jämlikhet, rättvisa och solidaritet som ett alternativ till aktiebolag. För att säkerställa det allmänna, immateriella intresset av att bevara kooperativa föreningar som ett alternativ till aktiebolag, finns det följaktligen ett behov att kompensera kooperativen för de nackdelar de har jämfört med andra företag. Syftet med den anmälda ordningen är, enligt anmälan, att utjämna vissa av dessa nackdelar i fråga om kapitaltillförsel.

⁽⁹⁾ Se fotnot 8 för hänvisningen till EUT.

⁽¹⁰⁾ Avsnitt I-5 nedan.

⁽¹¹⁾ Kapitel 12.2 i den norska regeringens proposition av den 29 september 2006 (Ot.prp. nr. 1 (2006–2007) *Skatte- og avgiftsopplegget 2007 – lovendringer*).

⁽¹²⁾ Ot.prp. nr. 1 (2006–2007) *Skatte- og avgiftsopplegget 2007 – lovendringer*.

2.3 DEN FÖRESLAGNA ÅTGÄRDEN

Den anmälda åtgärden fastställs i en ny § 10–50 i skattelagen, enligt vilken kooperativ kan beviljas ett skatteavdrag. Texten har följande lydelse:

”[...] avdrag kan endast medges för avsättning till kollektivt egenkapital med upp till 15 % av inkomsten. Avdrag medges endast för inkomst som kan hänföras till handel med medlemmarna. Handel med medlemmarna och motsvarande handel måste framgå av räkenskaperna och måste kunna styrkas”. ⁽¹³⁾

Enligt de norska myndigheterna hänvisar uttrycket ”kollektivt egenkapital” inte till en post i kooperativens balansräkningar utan är ett rent skattemässigt uttryck. Av detta följer att det kollektiva egenkapitalet kan bestå av innehållna medel, av bonusfonder, dvs. att medlemmarnas efterlikvid och återbäring hålls kvar i kooperativet och avsätts till öronmärkta konton för senare utbetalning (s.k. etterbetalingsfond) ⁽¹⁴⁾ och av individualiserade fonder i form av en bonus som har överförs till medlemmarnas kapitalkonton i kooperativet ⁽¹⁵⁾.

”Motsvarande handel” definieras i § 10–50 tredje ledet i skattelagen som fiskelags inköp från medlemmar i ett annat fiskelag under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda, köp som ett jordbrukskooperativ företar från ett motsvarande kooperativ i marknadsreglerande syfte, och köp på order av en statlig myndighet ⁽¹⁶⁾.

Av den föreslagna bestämmelsen följer att ett skatteavdrag generellt sett endast beviljas för inkomst som kan hänföras till handel med medlemmarna. Inga avdrag beviljas följaktligen för handel med andra. Som anges i förslaget till § 10–50 i skattelagen måste det vara möjligt att fastställa handeln med medlemmarna och motsvarande handel på grundval av kooperativets räkenskaper. Det är därför nödvändigt att upprätta separata räkenskaper för handel med medlemmar och handel med tredje parter. Kooperativen måste kunna styrka handel med medlemmar och motsvarande handel.

⁽¹³⁾ Inofficiell översättning från myndigheten. Den norska originaltexten lyder enligt följande: ”[...] I tillegg kan det gis fradrag for avsetning til felleseid andelskapital med inntil 15 prosent av inntekten. Fradrag gis bare i inntekt av omsetning med medlemmene. Omsetning med medlemmene og likestilt omsetning må fremgå av regnskapet og kunne legitimeres.”

⁽¹⁴⁾ § 28 i Lov om samvirkeforetak (lagen om kooperativ).

⁽¹⁵⁾ § 29 i Lov om samvirkeforetak (lagen om kooperativ).

⁽¹⁶⁾ De norska myndigheterna har uppgett att denna bestämmelse endast är relevant för kooperativ vars verksamhet inte omfattas av EES-avtalets tillämpningsområde, se skrivelse från de norska myndigheterna av den 6 juli 2009 (diariernr 523765), s. 3. Myndigheten kommer därför inte att göra en analys av begreppet ”motsvarande handel”.

I sin anmälan beräknade de norska myndigheterna att ordningen skulle medföra förlorade skatteintäkter på 35–40 miljoner norska kronor (ca 4–5 miljoner euro) för budgetåret 2007.

2.4 STÖDMOTTAGARE

Ordningen avser de kooperativ som anges i förslaget till § 10-50 andra, fjärde, femte och sjätte leden i skattelagen. Av dessa bestämmelser följer att den anmälda ordningen främst omfattar vissa konsumentkooperativ samt kooperativ inom jordbruks-, skogs- och fiskesektorerna.

När det gäller konsumentkooperativ följer av led 2 a i förslaget till § 10-50 i skattelagen att endast konsumentkooperativ för vilka mer än 50 % av den reguljära omsättningen sker genom handel med medlemmarna kommer att kunna dra fördel av den anmälda ordningen.

Dessutom kan bostadskooperativ som omfattas av lagen om bostadskooperativ⁽¹⁷⁾ också dra fördel av skatteavdraget. Detta utgör en utvidgning av ordningen jämfört med den som var i kraft fram till 2005 (se avsnitt I-2.1).

Andra kooperativ än de som uttryckligen anges i § 10-50 i skattelagen kommer inte att omfattas av ordningen. Enligt de norska myndigheterna grundas valet av berättigade kooperativ på ett antagande om att det finns ett kraftigt behov att kompensera för extra kostnader inom de sektorer som omfattas av den anmälda ordningen. Kooperativ inom sektorer som inte kommer att omfattas av ordningen är enligt de norska myndigheterna i allmänhet mindre företag med begränsad ekonomisk verksamhet eller verksamhet som inte är av ekonomisk natur.

2.5 DEFINITION AV KOOPERATIV I NORSK LAGSTIFTNING

Enligt § 1.2 i lagen om kooperativ⁽¹⁸⁾ definieras ett kooperativ som ett företag

”vars huvudsyfte är att främja medlemmarnas ekonomiska intressen genom verksamhet i vilken medlemmarna deltar som köpare, som leverantörer eller på annat liknande sätt, och när

1. avkastningen, bortsett från en normal avkastning på investerat kapital, antingen blir kvar i verksamheten eller fördelas mellan medlemmarna på grundval av deras andel i handeln med sammanslutningen, och

2. ingen av medlemmarna har personligt ansvar för sammanlutningens skulder, antingen helt eller för delar som tillsammans utgör de samlade skulderna”.⁽¹⁹⁾

Enligt § 3.2 i lagen om kooperativ är medlemmarna dessutom inte skyldiga att bidra med kapital till kooperativet om inte den enskilde medlemmen skriftligen har åtagit sig detta vid teckning av medlemskap eller i ett särskilt avtal. Detta villkor åsidosätts endast om skyldigheten att betala medlemsavgift föreskrivs i kooperativets stadgar. Enligt samma bestämmelse måste dessutom en skyldighet att bidra med kapital vara begränsad, antingen beloppsmässigt eller på annat sätt.

2.6 DEN KOOPERATIVA RÖRELSEN I NORGE⁽²⁰⁾

Det finns omkring 4 000 kooperativ i Norge med mer än sammanlagt 2 miljoner medlemmar. Kooperativen bedriver främst verksamhet inom jordbruks-, fiske-, bostads- och konsumentsektorerna, men även inom andra delar av ekonomin, t.ex. försäkring, transport, energiförsörjning, hälsovård, media etc.

Norsk Landbrukssamvirke (FNAC) är en intresseorganisation som omfattar 14 landsomfattande organisationer som bedriver sådan verksamhet som bearbetning, försäljning och inköp av jordbruksprodukter och varor som används vid jordbruksproduktion (gödselmedel, maskiner etc.) samt avels-, bank- och försäkringsverksamhet. Jordbrukskooperativen har mer än 50 000 enskilda medlemmar (jordbrukare), ca 19 000 anställda och en årsomsättning på över 58 miljarder norska kronor (ca 6 miljarder euro). Jordbrukskooperativen äger några av de mest välkända norska varumärkena, till exempel TINE (mejeriprodukter), Gilde (rött kött) och Prior (ägg och fjäderfä). Jordbrukskooperativens huvudmål är att tillhandahålla kanaler för bearbetning och försäljning av jordbruksprodukter, och att tillhandahålla goda villkor för tillgång till kapital och insatsvaror till produktionen på varje gård.

Enligt den norska råfisklagen⁽²¹⁾ har de norska kooperativa försäljningsorganisationerna ensamrätt till all förstahandsförsäljning av fisk och skaldjur, förutom odlad fisk. Det finns sex kooperativa försäljningsorganisationer inom denna sektor. Varje organisations verksamhetsområde är antingen relaterat till ett geografiskt område och/eller arter. De kooperativa försäljningsorganisationerna ägs av yrkesfiskarna själva. Utöver försäljningsfunktionerna, har försäljningsorganisationerna även kontrollfunktioner i fråga om skyddet av fiskeresurserna. Värdet av förstahandsförsäljningen av fisk och skaldjur uppgår till ca 6 miljarder norska kronor (ca 620 miljoner euro) och 90 % av all fisk och skaldjur exporteras.

⁽¹⁹⁾ Översättning från webbplatsen för det norska Samvirkescenteret, www.samvirke.org.

⁽²⁰⁾ Informationen i detta avsnitt är till stor del hämtad från webbplatsen för det norska Samvirkescenteret, ett center för information, dokumentation och rådgivning med avseende på kooperativ som ägs av de största kooperativa organisationerna i Norge, www.samvirke.org.

⁽²¹⁾ Lov 14. desember 1951 No 3 om omsetning av råfisk (Råfiskloven), se särskilt § 3.

⁽¹⁷⁾ Lov 6. juni 2003 No 38 Lov om bustadbyggjelag (bustadbyggjelagslova).

⁽¹⁸⁾ Lov 29. juni 2007 No 81 Lov om samvirkeforetak (samvirkelova).

Coop NKL BA är en gemensam organisation för konsumentföreningarna i Norge. Coop är en dagligvarukedja med ca 1,1 miljoner enskilda medlemmar som är organiserade i 140 föreningar. Organisationen äger över 1 350 affärer med en årsomsättning på ca 34 miljarder norska kronor (ca 3,6 miljarder euro) och omkring 22 000 anställda. Organisationens andel av dagligvarumarknaden uppgår till 24 %. Coop bedriver även verksamhet med avseende på bearbetning av livsmedel och samarbetar med de övriga skandinaviska detaljhandelsdrivande föreningarna med avseende på inköp och bearbetning. Konsumentföreningarnas huvudmål är att förse medlemmarna med sunda och användbara varor och tjänster till konkurrenskraftiga priser, och samtidigt tillvarata medlemmarnas intresse i konsumentfrågor.

Norske Boligbyggelags Landsforbund (NBBL) är en nationell medlemsorganisation som representerar 86 bostadskooperativ med 772 000 enskilda medlemmar, och förvaltar 5 100 bostadsrättsföreningar med 378 000 lägenheter. Bostadskooperativen varierar i storlek från 100 till 190 000 enskilda medlemmar. Bostadskooperativ har en stor andel av bostadsmarknaden i städerna. I Oslo har de en marknadsandel på närmare 40 %, jämfört med det nationella genomsnittet på 15 %. Huvudmålen är att säkra bra och lämpliga bostäder åt sina medlemmar och att arbeta för säkra och trygga villkor för bostadskooperativ.

2.7 NORSKA BESTÄMMELSER OM FÖRETAGSBESKATTNING OCH KOOPERATIVENS STÄLLNING

Den allmänna inkomstskatten för företag i Norge är för närvarande 28 %. Skatten beräknas på företagets beskattningsbara nettoinkomst. Den gäller även när inkomsten läggs till företagets eget kapital. Den norska högsta domstolen har emellertid funnit att kapitaltillskott inte räknas som beskattningsbar inkomst för det mottagande företaget ⁽²²⁾ eftersom skatt på detta redan anses ha erlagts av bidragsgivaren. Medan ett företag måste betala skatt på 28 % på eget kapital som finansieras genom företagets egna inkomster, är däremot kapitaltillskott från aktieägarna eller från allmänheten icke beskattningsbart. Företag som är organiserade som aktiebolag etc. kan följaktligen öka sitt eget kapital genom icke beskattningsbara kapitaltillskott från sina aktieägare eller från allmänheten.

Denna möjlighet är emellertid inte öppen för kooperativ eftersom de, enligt den norska lagen om kooperativ, inte får emittera aktier till allmänheten eller emittera andra andelsbevis eller värdepapper. Vidare anses att principen om öppet medlemskap begränsar storleken på det kapitaltillskott som kooperativ kan kräva av sina medlemmar.

Av anmälan framgår att de norska myndigheterna anser att de lagstadgade skyldigheter och begränsningar som gäller för kooperativ är grundläggande för och inneboende i de kooperativa principerna. De norska myndigheterna anser därför att det

skulle strida mot grundläggande kooperativa principer att ta bort dessa begränsningar. De norska myndigheterna påpekar att den norska lagen om kooperativ kanske är strängare än lagstiftningen om kooperativa föreningar i andra europeiska stater. Som ett exempel hänvisar de norska myndigheterna till artikel 64 i gemenskapens förordning om stadga för europeiska kooperativa föreningar ⁽²³⁾, enligt vilken kooperativa föreningars stadgar får innehålla föreskrifter om emission av andra värdepapper än andelar som kan tecknas av såväl medlemmar som icke-medlemmar. De norska myndigheterna anser emellertid att de begränsningar som förskrivs för kooperativ i Norge är nödvändiga.

3. SKÄL TILL ATT FÖRFARANDET INLETTS

Genom beslut nr 719/07/KOL beslutade myndigheten att inleda det formella granskningsförfarandet med avseende på den anmälda ordningen. I beslutet om att inleda en granskning ansåg myndigheten preliminärt att ordningen utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet.

För det första ansåg myndigheten att den föreslagna skattefördelen för kooperativ ger kooperativ en fördel. För det andra ansåg myndigheten att skatteförmånen för kooperativ var selektiv och tvivlade på att den var motiverad till följd av det norska skattesystemets art eller allmänna funktion. Eftersom ordningen skulle minska den inkomstskatt som de berättigade kooperativen ska betala, tvivlade myndigheten på att ordningen inte snedvred eller hotade att snedvräda konkurrensen. Slutligen tvivlade myndigheten på att den anmälda åtgärden kunde anses vara förenlig med något av de undantag som fastställs i artikel 61 i EES-avtalet och därför kunde anses vara förenlig med reglerna om statligt stöd enligt EES-avtalet.

4. SYNUNKTER FRÅN DE NORSKA MYNDIGHETERNA

De norska myndigheterna hävdar att det föreslagna skatteavdraget inte ger kooperativ en fördel. Å ena sidan anser de norska myndigheterna att skatteavdraget bör betraktas som en "del av en uppgörelse där skatteordningen utgör betalningar från staten till kooperativa föreningar för en anpassning till det befintliga regelverket för kooperativ" ⁽²⁴⁾. Staten värnar därmed den kooperativa formen som ett alternativ till aktiebolag, vilket betraktas som en immateriell fördel i det allmänna intresset. Å andra sidan hävdar de norska myndigheterna att skatteavdraget bör betraktas som kompensation för de extra kostnader som uppstår för kooperativ till följd av de begränsningar de omfattas av när det gäller tillgång till eget kapital, vilket anses utgöra en strukturell nackdel för kooperativet. De norska myndigheterna anger att de utgår från att den berörda åtgärden endast kompenserar för och utjämnar den grundläggande nackdelen för kooperativ när det gäller tillgång till eget kapital.

⁽²³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (EUT L 207, 18.8.2003, s. 1).

⁽²⁴⁾ Skrivelse från de norska myndigheterna av den 20 februari 2008 (diariernr 465882), s. 2.

⁽²²⁾ Rt. 1917, s. 627 och Rt. 1927, s. 869.

När det gäller båda dessa argument hävdar de norska myndigheterna att ordningen är förenlig med principen om en investerare i en marknadsekonomi. Detta argument verkar grundas på åsikten att det stöd som beviljas enligt ordningen inte kommer att överstiga de extra kostnader som uppstår vid verksamhet som bedrivs i kooperativ form eller den fördel för allmänheten som följer av att säkerställa den kooperativa företagsformen.

De norska myndigheterna vidhåller dessutom att användningen av en skatteåtgärd inte utesluter tillämpningen av principen om en investerare i en marknadsekonomi, eftersom den form av stöd som staten valt borde vara irrelevant.

Enligt Europeiska gemenskapens domstolar och Europeiska kommissionens beslutspraxis innebär det faktum att en åtgärd kompenserar för en nackdel som drabbar ett företag inte att åtgärden inte kan betraktas som en fördel för företaget. Enligt de norska myndigheterna är denna beslutspraxis inte tillämplig i det aktuella ärendet. Alla aktiebolag har möjlighet öka sitt eget kapital genom kapitaltillskott som inte räknas som beskattningsbar inkomst för företaget. Ordningen kompenserar endast för denna nackdel och ser till att kooperativ kan verka på samma villkor som andra företag. De norska myndigheterna hävdar dessutom att det finns en skillnad mellan det aktuella ärendet och Europeiska kommissionens beslut i OTE-ärendet ⁽²⁵⁾ eftersom skatteförmånen och de extra kostnader som följer av skyldigheten i det aktuella ärendet sammanfaller. Enligt de norska myndigheterna följer det av punkt 101 i OTE-ärendet att detta kan ha betydelse för klassificeringen som statligt stöd.

När det gäller ordningens selektivitet anger de norska myndigheterna att ordningen kommer att innebära att kooperativ behandlas som om egenkapitalet hade finansierats av aktieägare. Skatteförmånen gör det möjligt för det mottagande kooperativet att avsätta samma belopp som eget kapital utan att behöva betala skatt, som om det hade erhållit ett liknande belopp som kapitaltillskott. De norska myndigheterna anser följaktligen att den allmänna regeln om avsättningar till eget kapital görs tillgänglig för kooperativen.

De norska myndigheterna hävdar vidare att den anmälda ordningen är förenlig med reglerna om statligt stöd i EES-avtalet och med de principer som kommer till uttryck i kommissionens meddelande om kooperativ ⁽²⁶⁾. De norska myndigheterna hänvisar bland annat till punkt 3.2.6 i kommissionens meddelande, enligt vilken särbehandling av kooperativ i taxeringshänseende kan välkomnas.

⁽²⁵⁾ Europeiska kommissionens beslut i ärende C 2/2006 OTE.

⁽²⁶⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om främjande av kooperativa föreningar i Europa, KOM(2004) 18 av den 23 februari 2004, nedan kallat *kommissionens meddelande om kooperativ* eller *kommissionens meddelande*.

I fråga om snedvridning av konkurrensen hävdar de norska myndigheterna slutligen att ordningen endast kompenserar för en befintlig snedvridning som drabbar kooperativen, och därför sannolikt kommer att förbättra effektiviteten på de berörda marknaderna.

5. SYNUNKTER FRÅN TREDJE PARTER

Efter offentliggörandet av beslut nr 719/07/KOL om att inleda det formella granskningsförfarandet med avseende på det anmälda stödet till vissa kooperativ har Eftas övervakningskommitté mottagit synpunkter från ett antal tredje parter.

Synpunkterna från den franska regeringen hänvisar huvudsakligen till kooperativens särdrag, och understryker att den anmälda ordningen endast syftar till att kompensera kooperativen för deras strukturella nackdelar.

Cooperatives Europe företräder kooperativ över hela Europa och arbetar med att stödja och utveckla kooperativa företag. Organisationen hänvisar inledningsvis till kooperativa föreningars särskilda identitet, som erkänns av gemenskapsmyndigheter. Cooperatives Europe anser att de särskilda ordningar som gynnar kooperativ inte bör jämföras med de ordningar som gäller för andra former av företag eftersom ordningarna omsätter de kooperativa principerna i praktiken. Cooperatives Europe hävdar vidare att särskilda skattebestämmelser för kooperativ varken syftar eller leder till illojal konkurrens, utan snarare är utformade för att på ett proportionerligt sätt beakta och kompensera för de begränsningar som är inneboende i den kooperativa organisationsformen. Enligt Cooperatives Europe är ordningen berättigad till följd av en princip om lika behandling eftersom kooperativen drabbas av vissa nackdelar, bland annat i fråga om tillgång till kapital. Cooperatives Europe anser att kooperativ är föremål för ett självstyrande rättssystem som beaktar deras särdrag. Organisationen hävdar att om en skatteordning som är specifik för kooperativ överensstämmer med logiken i medlemsstatens rättssystem, följer av de former för kooperativens verksamhetsstruktur som är kopplade till de kooperativa principerna och värderingarna, och står i proportion till de begränsningar som följer av dessa former av kooperativ verksamhet, kan man inte anse att ordningen utgör statligt stöd eller ger en fördel utan helt enkelt är en ordning som härrör från en verksamhetslogik som skiljer sig från andra företagsformer och är berättigad till följd av lika behandling av olika former av företag. Slutligen hävdar Cooperatives Europe att ordningen kompenserar för de nackdelar som drabbar kooperativen och därmed erkänner det kooperativa systemets struktur och dess rätt att konkurrera på lika villkor.

Kooperativa Förbundet, ett förbund för konsumentföreningar i Sverige, stöder de synpunkter som lagts fram av Cooperatives Europe.

Confcooperative – Confederazione Cooperative Italiane är en organisation för italienska kooperativ. Organisationen framhäver kooperativens ömsesidiga syfte och understryker, genom att konstatera att den norska lagstiftningen överensstämmer med den i andra medlemsstater som försöker reducera de nackdelar som drabbar kooperativ, särskilt i fråga om kapitalanskaffning, att alla ytterligare insatser som kooperativets medlemmar betalar förblir medlemmarnas tillgångar och därmed inte ska beskattas av kooperativet.

Legacoop – Lega Nazionale delle Cooperative e Mutue är en organisation för italienska kooperativ inom alla sektorer. Legacoop hänvisar till att överskott hos kooperativ kännetecknas av att medlemmarna i kooperativet tillfälligt avstår från sin bonus. Organisationen anser att ordningen är förenlig med civil- och skatterätten för europeiska kooperativ, och att ordningen kommer att bidra till att utjämna nackdelarna för kooperativen i fråga om kapitaltillförsel.

Coop de France är en organisation för franska kooperativ inom jordbrukssektorn. Organisationen hänvisar till gemenskapens regelverk som har erkänt den särskilda roll som kooperativen spelar, oavsett inom vilken sektor av ekonomin de är verksamma, och utvecklat instrument som ger dem rättsskydd. Organisationen hävdar vidare att ordningen inte utgör stöd utan endast kompenserar kooperativen för de strukturella nackdelar som är inneboende i deras rättsliga form. Dessutom hävdar man att ordningen motiveras av systemets logik, och därför inte är selektiv. Detta grundas främst på argumentet att kooperativens kapital är odelbart och utgörs av den vinst som inte har fördelats bland medlemmarna. Coop de France hänvisar också till svårigheterna för kooperativ att få tillgång till eget kapital eftersom de inte får emittera aktier, att kooperativs syfte begränsar antalet potentiella medlemmar och att kooperativ inte har möjlighet att utnyttja finansiella instrument.

Landbruksrådet är organisation för kooperativ inom jordbrukssektorn i Danmark. Organisationen hävdar att ordningen skapar en jämn spelplan med rättvisa konkurrensvillkor för olika typer av företag genom att respektera kooperativens särdrag och de kooperativa principerna. Ordningen gynnar inte kooperativen, utan utjämnar en strukturell nackdel.

CECOP-CICOPA-Europe företräder kooperativ inom industri- och tjänstesektorerna. Organisationen hävdar att de särskilda ordningar som gynnar kooperativ inte ska jämföras med de ordningar som gäller för andra former av företag, eftersom de grundas på de principer som reglerar kooperativ. Organisationen hävdar vidare att när myndigheten jämför situationen för kooperativ med den för andra företag verkar den fastställa en hierarki mellan de rättsliga formerna, där ordningen för kooperativ anses utgöra ett undantag. Detta är inte förenligt EU-fördraget eller förordningen om stadga för Europabolag. Organisationen, som hänvisar till kommissionens meddelande om kooperativ, anser att den anmälda ordningen på ett proportionerligt sätt beaktar och kompenserar för de begränsningar som är inneboende i den kooperativa organisationsformen.

General Confederation of Agricultural Co-operatives in the European Union (COGECA) företräder de allmänna ekonomiska intressena för kooperativ inom jordbrukssektorn, sektorn för jordbrukets livsmedelsindustri, skogssektorn och fiskesektorn i Europa. Organisationen hänvisar till den grundläggande roll som kooperativ spelar inom dessa sektorer, som har erkänts av många EU-medlemsstater, samt till det faktum att det i kooperativens stadgor hänvisas till samhällsansvar (hållbar utveckling). Organisationen uttrycker oro över att en enhetlig skattebehandling av kooperativ och andra företag kan leda till att kooperativ antar andra rättsliga organisationsformer och därmed försvårar jordbrukares tillgång till marknaden.

CCAE Confederación de Cooperativas Agrarias de España, en organisation för jordbrukskooperativ, stöder de argument som lagts fram av COGECA, Coop de France och Cooperatives Europe.

Groupement National de la Coopération är en organisation för den kooperativa rörelsen i Frankrike. Organisationen hävdar att den förmånliga skattebehandlingen av kooperativ i Frankrike och andra europeiska länder syftar till att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor mellan kooperativ och andra företag och inte snedvrider konkurrensen. Organisationen hänvisar till kooperativens särdrag och understryker att kooperativ, för att kunna överleva och utvecklas, behöver ett särskilt rättsligt och skattemässigt regelverk som tar hänsyn till deras särdrag samt till de villkor på vilka de bedriver sin verksamhet. Organisationen stödjer den norska åsikten att ordningen inte ger kooperativ en fördel och hävdar att ordningen inte kommer att snedvrida konkurrensen eftersom det inte skulle vara möjligt att ha identiska regler för olika former av företag med olika egenskaper. På denna grundval understryker organisationen att stödet inte skulle vara oproportionerligt.

Den norska stående kommittén för kooperativa frågor (nedan kallad NSCC) är en organisation för norska kooperativ. NSCC konstaterar inledningsvis att det finns en grundläggande skillnad mellan kooperativ och andra rättsliga företagsformer i det att förhållandet mellan ett kooperativ och dess medlemmar skiljer sig från förhållandet mellan ett aktiebolag och en aktieägare. Detta kommer även att påverka de skatteåtgärder som föreskrivs för kooperativ.

NSCC hävdar för det första att åtgärden inte utgör statligt stöd eftersom den är motiverad av skattesystemets art eller allmänna funktion. I detta avseende anser NSCC att kooperativ bygger upp sitt egenkapital genom att inte betala ut bonusar till sina medlemmar. Under normala förhållanden måste ett sådant överskott betalas ut till kooperativets medlemmar eftersom det faktiskt utgör en uppskjuten priskorrigerings som inte tillhör kooperativet utan medlemmarna. Om en återbetalning görs kommer den att vara avdragsgill för kooperativet. Om överskottet inte återbetalas kommer det i själva verket att utgöra en inbetalning till egenkapitalet från kooperativets medlemmar. Det följer därför av systemets logik att överskottet borde vara undantaget från beskattning oavsett om det avsätts till egenkapitalet eller återbetalas till medlemmar. Den underliggande logiken för att undvika att samma belopp beskattas två gånger uppfylls dessutom. På samma sätt som aktiebolag inte behöver betala skatt på privata investeringar eftersom aktieägaren redan har

erlagt skatt för dem, bör en medlems bidrag till egenkapitalet inte vara skattepliktigt för kooperativet eftersom medlemmen redan har erlagt skatt för det. På grundval av detta anser NSCC att i stället för att använda reglerna för inkomstskatt som referenspunkt för ordningen, bör reglerna avseende aktieägarers kapitaltillskott användas som rättslig ram.

För det andra hävdar NSCC att åtgärden inte utgör en fördel eftersom den endast kompenserar för de strukturella nackdelar som är inneboende i kooperativens rättsliga struktur. NSCC hänvisar till beslutet att inleda förfarandet och hävdar vidare att det inte är relevant huruvida de strukturella nackdelarna utjämnas av andra beståndsdelar som följer av systemet för kooperativ i Norge, utan att de rättsliga kriterierna bör vara huruvida den särskilda nackdel som åtgärden syftar till att uppväga utjämnas av andra åtgärder.

För det tredje hävdar NSCC att åtgärden inte är selektiv eftersom särbehandlingen i taxeringshänseende mellan kooperativ och andra företag speglar skillnader i företagslagstiftningen. Eftersom den granskade skatteåtgärden endast är tillämplig på företag som är organiserade som kooperativ rör den följaktligen endast en rättslig företagsform som är öppen för alla. Av detta följer att åtgärden inte är selektiv.

II. BEDÖMNING

1. BESLUTETS TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Som anges i avsnitt I-2.4 ovan utgörs de potentiella stödmotagarna främst av kooperativ inom jordbruks-, skogs- och fiskesektorerna, vissa konsumentkooperativ och bostadskooperativ.

Avtalets tillämpningsområde definieras i artikel 8 i EES-avtalet. Artikel 8.3 har följande lydelse:

”Om inte annat anges, skall bestämmelserna i detta avtal tillämpas endast på

- a) varor som faller under kapitlen 25–97 i systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering, med undantag för de varor som räknas upp i protokoll 2,
- b) varor som anges i protokoll 3 i enlighet med de speciella arrangemang som anges i protokollet.”

Jordbruks- och fiskesektorerna omfattas i stor utsträckning följaktligen inte av tillämpningsområdet för reglerna om statligt stöd i EES-avtalet.

Detta beslut är därmed tillämpligt på den föreslagna skatteförmånen för kooperativ, men det gäller inte kooperativ inom jordbruks- och fiskesektorerna i den mån som dessa kooperativs verksamhet inte omfattas av reglerna om statligt stöd i EES-avtalet.

2. FÖREKOMST AV STATLIGT STÖD

2.1 INLEDNING

Artikel 61.1 i EES-avtalet har följande lydelse:

”Om inte annat föreskrivs i detta avtal, är stöd som ges av EG-medlemsstater, Efta-stater eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med detta avtal i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtalsslutande parterna.”

Myndigheten erinrar om att skattesystemet i en Efta-stat som regel i sig inte omfattas av EES-avtalet. Det är upp till varje Efta-stat att utforma och tillämpa ett skattesystem i enlighet med sina egna politiska val. Tillämpningen av en skatteåtgärd, som avdraget från inkomstskatten för företag för vissa kooperativ, kan emellertid få konsekvenser som gör att åtgärden omfattas av tillämpningsområdet för artikel 61.1 i EES-avtalet. Enligt rättspraxis⁽²⁷⁾ görs det i artikel 61.1 i EES-avtalet inte någon åtskillnad mellan statliga åtgärder med hänsyn till deras orsaker eller syften, utan de definieras i stället med utgångspunkt från vilka verkningar de har.

2.2 FÖREKOMST AV STATLIGA MEDEL

För att betraktas som statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet måste stödet ges av staten eller med hjälp av statliga medel.

Myndigheten erinrar om att enligt fast rättspraxis är begreppet stöd mer allmänt än begreppet subvention, eftersom det inte enbart omfattar sådana konkreta förmåner som subventioner utan även ingripanden som på olika sätt minskar de kostnader som normalt belastar företagets budget och som därigenom, utan att det är fråga om subventioner i strikt bemärkelse, är av samma karaktär och har identiskt lika effekter⁽²⁸⁾.

Enligt den anmälda ordningen kommer de kooperativ som anges i § 10–50 i skattelagen ha rätt till ett särskilt skatteavdrag. Dessa kooperativ kan därmed dra av avsättningar till egenkapitalet från sin inkomst. Skatteavdraget innebär att den skatt som de kooperativ som omfattas av ordningen ska betala minskar. Åtgärden medför förlorade skatteintäkter för den norska staten, som enligt de norska myndigheterna uppgår till ca 35–40 miljoner norska kronor (ca 4–5 miljoner euro) för budgetåret 2007. Enligt fast rättspraxis utgör en åtgärd, genom vilken de offentliga myndigheterna medger vissa företag skattebefrielse och som, trots att den inte innebär en överföring av

⁽²⁷⁾ Mål E-6/98, Norge mot Eftas övervakningsmyndighet, Eftadomstolens rapport 1999, s. 76, punkt 34, förenade målen E-5/04, E-6/04 och E-7/04, Fesil og Finnfjord, PIL m.fl. samt Norge mot Eftas övervakningsmyndighet, Eftadomstolens rapport 2005, s. 121, punkt 76, mål 173/73, Italien mot kommissionen, REG 1974, s. 709, punkt 13, och mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen, REG 1996, s. I-4551, punkt 20.

⁽²⁸⁾ Se bland annat mål C-143/99, Adria-Wien Pipeline och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, REG 2001, s. I-8365, punkt 38, mål C-501/00, Spanien mot kommissionen, REG 2004, s. I-6717, punkt 90, och mål C-66/02, Italien mot kommissionen, REG 2005, s. I-0000, punkt 77.

statliga medel, försätter stödmottagarna i en finansiell situation som är mer fördelaktig än den situation som övriga skattskyldiga befinner sig i, statligt stöd som ges av staten eller med hjälp av statliga medel⁽²⁹⁾. Följaktligen anser myndigheten att statliga medel ingår den anmälda ordningen.

2.3 GYNNA VISSA FÖRETAG ELLER VISS PRODUKTION

2.3.1 *Selektivitet*

För det första ska stödåtgärden vara selektiv genom att gynna "vissa företag eller viss produktion".

De kooperativ som är stödberättigade enligt ordningen är företag i den mening som avses i reglerna om statligt stöd i EES-avtalet. Enligt fast rättspraxis omfattar begreppet "företag" varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett dess rättsliga form och hur den finansieras⁽³⁰⁾.

För att bedöma huruvida en åtgärd är selektiv är det lämpligt att undersöka om den, inom ramen för en viss rättslig reglering, utgör en fördel för vissa företag i jämförelse med andra företag som i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en jämförbar situation⁽³¹⁾.

Myndigheten kommer nedan att undersöka dessa punkter med hänvisning till det skatteavdrag till förmån för vissa kooperativ som fastställs i § 10–50 i skattelagen.

Referensram

För att fastställa huruvida en skatteåtgärd är selektiv är det nödvändigt för myndigheten att, för det första, slå fast och undersöka vilket allmänt eller "normalt" system som är tillämpligt inom skattesystemet, som utgör den relevanta referensramen⁽³²⁾.

⁽²⁹⁾ I detta avseende se mål C-387/92, Banco Exterior de España, REG 1994, s. I-877, punkt 14, och mål C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., REG 2006, s. I-289, punkt 132.

⁽³⁰⁾ Mål C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., REG 2006, s. I-289, punkt 107 och följande punkter, och den rättspraxis som anges där.

⁽³¹⁾ Mål C-487/06 P, British Aggregates Association mot kommissionen, ännu ej offentliggjort, punkt 82 och följande punkter, mål C-409/00, Spanien mot kommissionen, REG 2003, s. I-1487, punkt 47 och förenade målen C-428/06 till C-434/06, UGT-Rioja m.fl., ännu ej offentliggjort, punkt 46.

⁽³²⁾ Målen T-211/04 och T-215/04, Government of Gibraltar mot kommissionen, ännu inte offentliggjorda, punkt 143.

I Norge omfattas kooperativ av den inkomstskatt som är allmänt tillämplig på företag. Syftet med företagsskatten är att beskatta företagets vinst (nettoinkomst). Enligt förslaget till § 10–50 i skattelagen har emellertid vissa konsumentkooperativ, kooperativ inom jordbruks-, skogs- och fiskesektorerna och bostadskooperativ rätt till ett avdrag på upp till 15 % av den del av inkomsten som kan hänföras till handel med deras medlemmar. Dessa företags skattebas reduceras därmed och följaktligen även deras företagsskatt. Denna skattebestämmelse avviker från de normala reglerna om den företagsskatt som företag ska betala i Norge.

I sin anmälan hävdar de norska myndigheterna att det relevanta referenssystemet i det aktuella ärendet är det allmänna regelverket för kapitaltillförsel. Myndigheten har en annan uppfattning. Eftersom skattebefrielsen för vissa kooperativ utgör ett undantag från den allmänt tillämpliga företagsskatten, anser myndigheten att det relevanta system mot vilket den anmälda åtgärden måste bedömas är företagsskattesystemet. Följaktligen utgör företagsskatten den relevanta referensram mot vilken undantaget ska mätas.

Faktiska och rättsliga omständigheter

Därefter måste myndigheten bedöma huruvida en statlig åtgärd, inom ramen för en viss rättsordning (i detta fall företagsskatten), kan gynna vissa företag eller viss produktion enligt artikel 61.1 i EES-avtalet i jämförelse med andra företag som i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en jämförbar situation, med hänsyn till målsättningen med den berörda åtgärden⁽³³⁾.

Myndigheten måste därför bedöma och fastställa huruvida en förmån som beviljas genom den berörda skatteåtgärden kan vara selektiv genom att visa att åtgärden avviker från det allmänna systemet i det att den medför att näringsidkare som, med hänsyn till målsättningen med skattesystemet i den berörda staten, i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en jämförbar situation behandlas olika⁽³⁴⁾.

Enligt ovan nämnda rättspraxis måste myndigheten därför bedöma huruvida, inom ramen för företagsskatten, det avdrag på 15 % av kooperativens inkomst som kan hänföras till handel med kooperativets medlemmar gynnar vissa kooperativ i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet i jämförelse med andra företag som i rättsligt och faktiskt hänseende befinner sig i en jämförbar situation, med hänsyn till målsättningen med företagsskatten.

⁽³³⁾ Mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-3671, punkterna 28–31.

⁽³⁴⁾ Målen T-211/04 och T-215/04, Government of Gibraltar mot kommissionen, ännu inte offentliggjorda, punkt 143, med vidare hänvisningar.

Som nämnts ovan syftar företagsskatten till att beskatta företagens vinst.

I detta sammanhang är myndigheten medveten om de särdrag som präglar kooperativ. Myndigheten konstaterar bland annat att enligt kommissionens meddelande om kooperativ leds kooperativen "med medlemmarnas (användarnas) bästa i åtanke, inte utomstående investerare. Medlemmarna får del i vinsten i förhållande till sitt utnyttjande av kooperativet. Reserver och tillgångar är samägda, får inte utdelas och skall användas i medlemmarnas gemensamma intresse. Eftersom de personliga kopplingarna mellan medlemmarna i princip är starka och betydelsefulla måste nya medlemmar godkännas, och rösträttigheterna är inte nödvändigtvis knutna till den ägda andelen (en medlem, en röst). Vid utträde har medlemmen rätt att få sin andel utbetald och kooperativets kapital minskas därigenom" ⁽³⁵⁾.

Ett rent ömsesidigt kooperativ definieras därför för det första på grundval av ett särskilt förhållande med kooperativets medlemmar, vilket innebär att medlemmarna aktivt deltar i driften av kooperativets verksamhet, och att det finns ett omfattande samspel mellan medlemmarna och kooperativet som går utöver ett rent affärsmässigt förhållande. För det andra ägs kooperativets tillgångar gemensamt av medlemmarna och vinsten fördelas uteslutande bland kooperativets medlemmar i förhållande till deras utnyttjande av kooperativet.

På grundval av de principer som fastställs ovan utesluter myndigheten inte att man skulle kunna anse att rent ömsesidiga kooperativ och andra företag inte befinner sig i en jämförbar situation i rättsligt och faktiskt hänseende vad avser syftet med skatten på företagets vinst.

I det aktuella ärendet verkar det däremot som att den rent ömsesidiga karaktären i fråga om vissa av de kooperativ som omfattas av den anmälda ordningen kan ifrågasättas. En betydande del av den verksamhet som vissa av de kooperativ som omfattas av ordningen bedriver utgörs inte av handel med medlemmarna, utan av handel med andra kunder. I detta avseende hänvisar myndigheten till den begränsning som fastställs i § 10–50 i skattelagen enligt vilken endast konsumentkooperativ för vilka mer än 50 % av den reguljära omsättningen sker genom handel med medlemmarna kommer att gynnas av den anmälda ordningen. Enligt myndigheten skiljer sig sådana kooperativ med vittgående ömsesidighet relativt kraftigt från den renodlade kooperativa modell som beskrivs i kommissionens meddelande om kooperativ.

Dessutom omfattar ordningen endast de kooperativ som anges i förslaget till § 10–50 i skattelagen, dvs. vissa konsumentkooperativ, kooperativ inom jordbruks-, skogs- och fiskesektörerna och bostadskooperativ. Endast dessa kooperativ har rätt till ett avdrag på upp till 15 % av den del av deras inkomst som kan hänföras till handel med deras medlemmar. Följaktligen beviljas den berörda skatteförmånen på grundval av företagets rättsliga form som ett kooperativ och på grundval av den sektor inom vilket det företaget är verksamt. Det står därför klart att åtgärden är selektiv i förhållande till andra jämförbara ekonomiska aktörer.

Genom att beskatta vissa kooperativs vinster från handel med deras medlemmar olika beroende på inom vilken sektor de är verksamma, anser myndigheten att § 10–50 i den norska skattelagen skiljer mellan ekonomiska aktörer som, med hänsyn till målsättningen med företagsskattesystemet vilket är beskattning av vinst, befinner sig i en jämförbar situation i faktiskt och rättsligt hänseende.

Berättigande med hänsyn till systemets art och logik

Enligt fast rättspraxis avser begreppet statligt stöd inte sådana statliga åtgärder som innebär att företag behandlas olika, och som således a priori är selektiva, när denna skillnad följer av arten eller den övergripande strukturen i det skattesystem som de utgör en del av ⁽³⁶⁾. Enligt Eftadomstolens och gemenskapsdomstolarnas rättspraxis kan en särskild skatteåtgärd som helt eller delvis är avsedd att befria företag inom en viss sektor från de bördor som följer av den normala tillämpningen av det allmänna systemet vara motiverad av det allmänna skattesystemets inre logik om den är förenlig med det ⁽³⁷⁾.

Myndigheten måste därför fastställa om skillnaden mellan vissa kooperativ och andra företag trots allt ändå inte är selektiv eftersom den följer av arten eller den allmänna funktionen i det avgiftssystem som den utgör en del av, dvs. att skillnaderna kan härledas direkt från de grundläggande eller vägledande principerna för det systemet ⁽³⁸⁾.

⁽³⁶⁾ Mål 173/73, Italien mot kommissionen, REG 1974, s. 709, punkt 22, mål C-143/99, *Adria-Wien Pipeline* och *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, REG 2001, s. I-8365, punkt 42.

⁽³⁷⁾ Mål E-6/98, Norge mot Eftas övervakningsmyndighet, se ovan, punkt 38, förenade målen E-5/04, E-6/04 och E-7/04, *Fesil og Finnfjord*, PIL m.fl. samt Norge mot Eftas övervakningsmyndighet, se ovan, punkterna 84–85, förenade målen T-127/99, T-129/99 och T-148/99, *Territorio Histórico de Alava* m.fl. mot kommissionen, REG 2002, s. II-1275, punkt 163, mål C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, REG 2001, s. I-8365, punkt 42, mål T-308/00, *Salzgitter* mot kommissionen, REG 2004, s. II-1933, punkt 42, och mål C-172/03, *Wolfgang Heiser*, REG 2005, s. I-1627, punkt 43.

⁽³⁸⁾ Målen T-211/04 och T-215/04, *Government of Gibraltar* mot kommissionen, ännu inte offentliggjort, punkt 144, med vidare hänvisningar.

⁽³⁵⁾ Punkt 1.1 i kommissionens meddelande om kooperativ.

Av rättspraxis framgår att det är upp till den EES-stat som har infört en sådan skillnad att visa att det är motiverat av det relevanta systemets art eller allmänna funktion⁽³⁹⁾. De norska myndigheterna hävdar att det skatteavdrag som gäller för vissa kooperativ är motiverat av systemets art eller allmänna funktion eftersom det innebär att det norska systemet för företagens finansiering av eget kapital genom icke-beskattningsbara kapitaltillskott även görs tillgängligt för kooperativen. Systemet skulle med andra ord syfta till att utjämna en nackdel för kooperativen som är inneboende i deras rättsliga form.

Enligt myndigheten kan, i det aktuella ärendet, den motivering som de norska myndigheterna lagt fram om att avdraget från inkomstskatten för företag bör betraktas som en kompensation för de extra kostnader som uppstår för kooperativen på grund av att det är svårt för dem att få tillgång till eget kapital, inte anses omfattas av företagsskattesystemets logik. Företagsskatt är en skatt som tas ut på ett företags inkomst av normal handel, medan kapitaltillskott och andra tillskott av eget kapital inte betraktas som inkomst enligt norsk lagstiftning⁽⁴⁰⁾. Även om det syfte som de norska myndigheterna eftersträvar är lovvärt, tycks det emellertid inte kunna härledas direkt från de grundläggande eller vägledande principerna för det system i vilket åtgärden är införlivad, dvs. skattesystemet. Myndigheten erinrar om att enligt fast rättspraxis räcker inte det syfte som eftersträvas med statliga åtgärder för att de ska undgå att betecknas som stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet⁽⁴¹⁾.

I det aktuella ärendet konstaterar myndigheten dessutom att den anmälda ordningen inte är ämnad att omfatta alla kooperativ, vilka i princip bör vara drabbade av samma strukturella nackdel som angetts av de norska myndigheterna. Tvärtom omfattar ordningen endast kooperativ inom de sektorer som uttryckligen anges i förslaget till § 10–50 i skattelagen. De norska myndigheterna har inte lagt fram några argument som visar att det faktum att systemet begränsas till dessa kooperativ är förenligt med skattesystemets art eller allmänna funktion. I de förberedande lagstiftningsdokumenten till § 10–50 i skattelagen anges endast att de kooperativ som omfattas av ordningen företräder de traditionella kooperativa sektorerna⁽⁴²⁾, ett övervägande som saknar relevans inom ramen för företagsbeskattning. Enligt de norska myndigheterna grundas dessutom begränsningen på ett antagande om att de kooperativ som kommer att omfattas av ordningen är i ett större behov av stödet än kooperativ inom andra sektorer. De norska myndigheterna har emellertid varken lagt fram någon objektiv information till stöd för detta antagande eller någon annan objektiv, underbyggd motivation för denna differentiering.

⁽³⁹⁾ Mål C-159/01, Nederländerna mot kommissionen, REG 2004, s. I-4461, punkterna 43–47.

⁽⁴⁰⁾ Se avsnitt I-2.3 ovan.

⁽⁴¹⁾ Mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen, REG 1996, s. I-4551, punkt 21, mål C-342/96, Spanien mot kommissionen, REG 1999, s. I-2459, punkt 23.

⁽⁴²⁾ Ot.prp. nr. 1 (2006–2007) Skatte- og avgiftsopplegget 2007 – lovendringer.

I enlighet med rättspraxis⁽⁴³⁾ anser myndigheten att nödvändigheten att beakta vissa krav (i detta ärende kooperativens organisatoriska särdrag) inte kan, oavsett hur legitima dessa är, motivera att selektiva åtgärder – även specifika sådana – utesluts från tillämpningsområdet för artikel 61.1 i EES-avtalet, då beaktandet av de angivna syftena i alla händelser kan ske på ett ändamålsenligt sätt vid prövning av huruvida det statliga stödet är förenligt med artikel 61.3 i EES-avtalet.

I kompletterande syfte hänvisar myndigheten till de kommentarer som lagts fram av NSCC och iakttagelsen att en skattebefrielse för kooperativ skulle kunna vara motiverad på grundval av argument som rör dubbelbeskattning och därför omfattas av företagsskattesystemets art och logik. På grundval av den information som myndigheten förfogar över kan den emellertid inte utesluta att det skulle kunna föreligga situationer där skatt på kapitalet varken skulle erläggas av kooperativen eller medlemmarna.

I det aktuella ärendet och i avsaknad av några övertygande argument om motsatsen anser myndigheten dessutom att det faktum att en gynnsam skattebehandling endast görs tillgänglig för vissa kooperativ utan att någon objektiv motivering läggs fram för en sådan differentiering inte kan anses vara förenligt med skattesystemets logik⁽⁴⁴⁾. Även om en skatteåtgärds tillämpningsområde bestäms på grundval av objektiva kriterier har den ändå en selektiv karaktär⁽⁴⁵⁾.

Mot denna bakgrund anser myndigheten att det skatteavdrag som gäller för vissa kooperativ dels avviker från det allmänna företagsskattesystemet, dels inte verkar vara motiverat av systemets art eller allmänna funktion, och därför måste anses vara selektivt⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴³⁾ Mål C-487/06 P, British Aggregates Association mot kommissionen, punkt 92.

⁽⁴⁴⁾ I detta avseende hänvisar myndigheten till Europeiska kommissionen beslut i ett ärende avseende en dansk ordning om återbetalning av koldioxidskatt, se ärende C 41/2006 (ex N 318/2004), ännu ej offentliggjort. I punkt 44 i beslutet konstaterar kommissionen att den ifrågavarande ordningen endast omfattar vissa av de företag som faktiskt befinner sig i en sådan situation som ordningen, enligt de danska myndigheterna, syftar till att åtgärda. Enligt kommissionen är detta ett undantag från den allmänna logik som de danska myndigheterna hävdar bör tillämpas och drar därför slutsatsen att ordningen inte är förenlig med denna logik.

⁽⁴⁵⁾ Förenade målen T-92/00 och T-103/00, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava m.fl. mot kommissionen, REG 2002, s. II-1385, punkt 58.

⁽⁴⁶⁾ Mål C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze, REG 2006, s. I-289, punkterna 134–138, mål C-148/04, Unicredito Italiano, REG 2005, s. I-11137, punkterna 48–49.

2.3.2 *Fördel*

För att fastställa om en ekonomisk fördel har beviljats till de kooperativ som omfattas av ordningen måste myndigheten för det andra bedöma om åtgärden minskar de kostnader som stödmottagarna normalt skulle bära inom ramen för den egna verksamheten. Myndigheten anser att frågan huruvida ordningen ger stödmottagarna en fördel måste beaktas mot bakgrund av det företagsskattesystem som är tillämpligt för både vinstdrivande företag och kooperativ, inbegripet de som inte omfattas av ordningen.

Enligt den anmälda ordningen har vissa kooperativ rätt till ett avdrag på upp till 15 % av den del av deras inkomst som kan hänföras till handel med deras medlemmar. Dessa företags beskattningsunderlag minskas följaktligen, och därmed även deras företagsskatt. Åtgärden minskar följaktligen de kostnader som normalt belastar deras budget. Denna skattebestämmelse avviker från de allmänna reglerna om den företagsskatt som företag ska betala i Norge.

De norska myndigheterna och flera av de tredje parter som har inkommit med synpunkter på beslutet om att inleda ett förfarande hävdar att det föreslagna skatteavdraget inte ger kooperativen en fördel. De norska myndigheterna anser för det första att ordningen är förenlig med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi och bör betraktas som en betalning till kooperativen för att upprätthålla deras rättsliga form, vilket ligger i det allmänna intresset. För det andra är skatteavdraget en kompensation för de extra kostnader som uppstår för kooperativ till följd av gällande begränsningar, bland vad gäller tillgång till eget kapital, och ger inte upphov till någon överkompensation.

När det för det första gäller principen om en privat investerare i en marknadsekonomi verkar detta argument grundas på åsikten att det stöd som beviljas enligt ordningen inte kommer att överstiga de extra kostnader som tillkommer vid kooperativ verksamhet (överkompensation) eller nyttan för allmänheten att säkerställa den kooperativa företagsformen. De norska myndigheterna hävdar att principen om en privat investerare i en marknadsekonomi är tillämplig när staten köper immateriella fördelar i allmänhetens intresse till marknadspris, åtminstone när den immateriella fördelen för staten inte alls har att göra med det berörda företagets intressen⁽⁴⁷⁾.

⁽⁴⁷⁾ För att motivera sina argument hänvisar de norska myndigheterna till generaladvokat Fennellys förslag till avgörande i mål 251/97, Franska republiken mot kommissionen. Enligt de franska myndigheternas resonemang i detta mål är det, när staten köper varor eller tjänster eller mer obestämda förmåner i det allmänna intresse till marknadspris, i grund och botten möjligt att hävda att det inte ingår något stöd, eller att ett stöd föreligger som, åtminstone potentiellt, är förenligt, se punkt 20 i förslaget till avgörande. Generaladvokaten godtog emellertid inte de franska myndigheternas resonemang i detta ärende.

Myndigheten anser att det finns flera skäl till varför principen om en privat investerare i en marknadsekonomi inte är tillämplig i det aktuella ärendet. För det första håller myndigheten inte med de norska myndigheterna om att verksamhet som bedrivs i kooperativ form inte ger ett företag några förmåner. I detta avseende hänvisar myndigheten till kommissionens meddelande om kooperativ där Europeiska kommissionen bland annat uppger att kooperativ kan vara "ett sätt att bygga upp eller öka de små och medelstora företagens ekonomiska styrka på marknaden"⁽⁴⁸⁾.

Vidare anser myndigheten att den immateriella fördel som staten har för avsikt att "köpa" i det aktuella ärendet är upprätthållandet av den kooperativa sektorn i Norge inom ramen för de nuvarande villkoren när det gäller begränsningar av tillgången till eget kapital. Myndigheten anser att det är omöjligt att tillämpa principen om en privat investerare i en marknadsekonomi på detta ärende av den enkla anledningen att det inte finns någon privat investerare på marknaden som någonsin skulle kunna göra en liknande transaktion som den som de norska myndigheterna föreslår. I detta fall agerar staten varken som en privat investerare eller som ett företag. Tvärt om utövar staten sina suveräna och administrativa funktioner, varav uttag av skatter är ett huvudinslag i dessa funktioner. Myndigheten kan därför inte se att principen om en privat investerare i en marknadsekonomi är tillämplig.

De norska myndigheterna har också hävdat att ordningen inte ger upphov till någon överkompensation och att det stöd som beviljas inte överstiger nyttan för allmänheten att säkerställa den kooperativa företagsformen. Myndigheten konstaterar att de norska myndigheterna inte har lagt fram några uppgifter eller någon annan information i detta avseende, utan endast uppgett att de antar att detta är fallet. Myndigheten kan därför inte godkänna detta argument.

För det andra kommer myndigheten att undersöka om det går att dra slutsatsen att ordningen inte ger de berörda kooperativen en fördel eftersom stödet beviljas för att kompensera för strukturella nackdelar. Det har erkänts att strukturella nackdelar under vissa särskilda situationer kan utjämnas med stödåtgärder⁽⁴⁹⁾. Att kompensera för en nackdel har under vissa omständigheter inte ansetts utgöra en fördel, bland annat när f.d. statligt ägda monopol omstruktureras och omvandlas till marknadsaktörer i samband med att marknaden öppnas upp för konkurrens. Dessa prejudikat hänvisar till faktiska omständigheter som skiljer sig från de i det aktuella ärendet. Dessutom tycks det inte finnas något i sig EG-domstolarnas rättspraxis eller Europeiska kommissionens praxis som stödjer att en sådan

⁽⁴⁸⁾ Punkt 2.1.1 i kommissionens meddelande om kooperativ.

⁽⁴⁹⁾ Mål T-157/01, Danske Busvognmænd mot kommissionen, REG 2004, s. II-917.

åtgärd som den anmälda inte ger det berörda företaget en fördel eftersom den bara kompenserar för en "nackdel" som drabbar företaget ⁽⁵⁰⁾.

Mot denna bakgrund drar myndigheten slutsatsen att den föreslagna skatteförmånen ger de företag som omfattas av ordningen en fördel.

2.4 SNEDVRIDNING AV KONKURRENSEN OCH PÅVERKAN PÅ HANDELN MELLAN DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA

När det gäller kriterierna i artikel 61.1 i EES-avtalet om stöd som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtalsslutande parterna, framgår det av rättspraxis att det inte är nödvändigt att styrka att stödet faktiskt påverkar handeln mellan de avtalsslutande parterna och snedvrider konkurrensen, utan endast att det kan en sådan inverkan ⁽⁵¹⁾.

De norska myndigheterna hävdar att syftet med ordningen är att kompensera för en befintlig konkurrensnackdel för kooperativ i fråga om tillgång till eget kapital. På grundval av detta vidhåller de att ordningen inte snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen. Myndigheten konstaterar att ordningen kommer att minska företagsskatten för de kooperativ som omfattas av ordningen jämfört med andra företag. Därmed förstärks dessa kooperativs konkurrensställning. Det faktum att kooperativen omfattas av vissa begränsningar enligt norsk lagstiftning, som inte gäller för bland annat aktiebolag, kan inte vara avgörande i detta avseende.

När dessutom ett stöd som beviljas av staten förstärker ett företags ställning i förhållande till andra företag som konkurrerar inom EES, ska de sistnämnda anses påverkade av stödet. Omvänt är det inte nödvändigt att det gynnade företaget självt deltar i den nämnda handeln ⁽⁵²⁾. Det föreslagna skatteavdraget stärker kooperativens ställning i förhållande till de av deras konkurrenter som är organiserade på ett annat sätt. Skatteavdraget gäller för alla huvudsakliga former av kooperativ, och åtminstone några av dessa är även verksamma på marknader inom EES. I detta avseende konstaterar myndigheten att konsumentkooperativet Coop NKL BA har en marknadsandel på 24 % av

dagligvaruhandeln i Norge. Vidare samarbetar Coop NKL BA med de övriga skandinaviska detaljhandelsdrivande kooperativa organisationerna med avseende på inköp och bearbetning.

På grundval av detta drar myndigheten slutsatsen att den anmälda ordningen riskerar att snedvrider konkurrensen och påverka handeln mellan EES-avtalets avtalsslutande parter.

2.5 KOMMISSIONENS MEDDELANDE OM KOOPERATIV

De norska myndigheterna verkar hävda att den anmälda ordningen inte utgör statligt stöd eftersom den är förenlig med de principer som kommer till uttryck i kommissionens meddelande om kooperativ. De norska myndigheterna hänvisar bland annat till punkt 3.2.6 i kommissionens meddelande, där Europeiska kommissionen bland annat anger att särbehandling av kooperativ i taxeringshänseende kan välkomnas. Denna punkt har följande lydelse:

"Några medlemsstater (t.ex. Belgien, Italien och Portugal) anser att de begränsningar som gäller för kooperativt kapital berättigar till särbehandling i taxeringshänseende: exempelvis leder det förhållandet att kooperativens aktier inte är noterade och därför inte allmänt tillgängliga för köp till att det nästan är omöjligt att realisera en kapitalvinst, medan det förhållandet att aktierna återlöses till parivärde (de har inget spekulationsvärde) och att all utdelning (avkastning) normalt är begränsad kan avskräcka potentiella nya medlemmar. Dessutom bör nämnas att det ofta råder stränga krav på avsättningar för kooperativ. Särbehandling i taxeringshänseende kan välkomnas, men som vid all reglering av kooperativ bör man här följa principen om att skydd eller förmåner som erbjuds en viss slags organisation bör stå i proportion till rättsliga begränsningar, socialt mervärde eller begränsningar som är inboende i den organisationsformen och de bör inte leda till illojal konkurrens. Dessutom bör sådana 'förmåner' inte göra det möjligt för oseriösa aktörer att missbruka den kooperativa formen för att undgå krav på uppgiftslämnning och bolagsförvaltning. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att när de överväger lämplig och proportionerlig beskattning av kooperativens egna kapital och reserver se till att bestämmelserna inte snedvrider konkurrensen (...)."

Myndigheten konstaterar emellertid att i punkt 3.2.7 i kommissionens meddelande anges följande: "Kooperativ som bedriver ekonomisk verksamhet betraktas som 'företag' i den bemärkelse som avses i artiklarna 81–82 och 86–88 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Därför gäller alla EU:s regler om konkurrens och statligt stöd för dem, och även de olika undantagen, gränsvärdena och reglerna om försumbart stöd."

⁽⁵⁰⁾ Mål 30/59, *Gezamenlijke Steenkolenmijnen*, REG 1961, s. 3, punkterna 29–30, mål C-173/73, *Italien mot kommissionen*, REG 1974, s. 709, punkterna 12–13, mål C-241/94, *Frankrike mot kommissionen*, REG 1996, s. I-4551, punkterna 25 och 35, mål C-251/97, *Frankrike mot kommissionen*, REG 1999, s. I-6639, punkterna 41, 46–47 och kommissionens beslut i ärende C 2/2006 OTE, punkt 92.

⁽⁵¹⁾ Mål C-372/97, *Italien mot kommissionen*, REG 2004, s. I-3679, punkt 44, mål C-66/02, *Italien mot kommissionen*, punkt 111, och mål C-148/04, *Unicredito Italiano*, REG 2005, s. I-11137, punkt 54.

⁽⁵²⁾ Mål C-66/02, *Italien mot kommissionen*, nämnt ovan, punkterna 115 och 117, och mål C-148/04, *Unicredito Italiano*, nämnt ovan, punkterna 56 och 58.

På grundval av detta anser myndigheten att även om de särdrag som präglar kooperativ måste beaktas vid granskning av detta ärende, kan kommissionens meddelande, i sin helhet, inte åberopas för att hävda att statligt stöd som beviljas till kooperativ inte omfattas av tillämpningsområdet för reglerna om statligt stöd i EES-avtalet.

Myndigheten anser därför att kommissionens meddelande om kooperativ, i sin helhet, inte föranleder några ändringar med avseende på slutsatsen att den föreslagna skatteförmånen ger de kooperativ som omfattas av ordningen en fördel.

2.6 SLUTSATS MED AVSEENDE PÅ FÖREKOMSTEN AV STATLIGT STÖD

Mot bakgrund av ovanstående överväganden har myndigheten dragit slutsatsen att den anmälda ordningen avseende skatteförmåner för vissa kooperativ utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet.

3. FÖRFARANDEKRAV

I artikel 1.3 i del I av protokoll 3 anges att "Eftas övervakningsmyndighet skall underrättas i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder [...]. Medlemsstaten i fråga får inte genomföra åtgärden förrän detta förfarande lett till ett slutgiltigt beslut".

De norska myndigheterna anmälde den föreslagna ordningen avseende skatteförmåner för vissa kooperativ genom skrivelser av den 28 juni 2007 och den 16 oktober 2007 och har inte genomfört ordningen i avvaktan på ett slutligt beslut från myndigheten.

Myndigheten finner därmed att de norska myndigheterna har iakttagit sina skyldigheter enligt artikel 1.3 i del I av protokoll 3.

4. STÖDETS FÖRENLIGHET

Myndigheten konstaterar att de norska myndigheterna varken i anmälan av ordningen eller i sina kommentarer till myndighetens beslut att inleda förfarandet har lagt fram några argument avseende stödets förenlighet. Myndigheten har trots detta bedömt den anmälda åtgärdens förenlighet med artikel 61 i EES-avtalet på grundval av den information den förfogar över.

Myndigheten anser att inget av de undantag som anges i artikel 61.2 i EES-avtalet kan tillämpas på ärendet i fråga.

När det gäller tillämpningen av artikel 61.3 i EES-avtalet kan inte skatteförmånen för kooperativ anses ligga inom tillämpningsområdet för artikel 61.3 a i EES-avtalet eftersom ingen av de norska regionerna uppfyller kraven för tillämpning av denna bestämmelse, nämligen att levnadsstandarden är onormalt låg eller att det råder allvarig brist på sysselsättning.

Ordningen tycks inte heller främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller avhjälpa en allvarlig störning i den norska statens ekonomi, vilket krävs för förenlighet på grundval av artikel 61.3 b i EES-avtalet.

Vad beträffar artikel 61.3 c i EES-avtalet skulle stödet kunna betraktas som förenligt med EES-avtalet om det underlättar utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Myndigheten konstaterar att åtgärden varken är begränsad till de regioner som omfattas av den norska regionalstödskartan eller omfattas av några av de befintliga riktlinjerna för statligt stöd avseende förenligheten med EES-avtalet på grundval av artikel 61.3 c i detta.

Eftersom det inte finns några riktlinjer som är direkt tillämpliga på den anmälda ordningen kommer myndigheten att bedöma ordningens förenlighet direkt enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet⁽⁵³⁾. Undantag enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet måste tolkas restriktivt⁽⁵⁴⁾ och får endast beviljas när det kan fastställas att stödet kommer att bidra till att uppnå ett mål av gemensamt intresse som inte skulle kunna ha uppnåtts under normala marknadsvillkor. Den s.k. principen om "lämplig kompensation" bekräftades av EG-domstolen i målet Philip Morris⁽⁵⁵⁾.

Bedömningen av ett statligt stöds förenlighet handlar i princip om att göra en avvägning mellan de negativa effekter stödet har på konkurrensen och de positiva effekter det har i fråga om det gemensamma intresset⁽⁵⁶⁾. För att anses vara förenlig enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet måste en statlig stödordning

— vara riktad till ett väldefinierat mål av gemensamt intresse,

— var utformad på ett sådant sätt att målet av gemensamt intresse kan uppnås och, i detta syfte, vara ett lämpligt instrument, ha en stimulanseffekt och vara proportionerlig,

— inte snedvrider konkurrensen och handeln i EES i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset⁽⁵⁷⁾.

⁽⁵³⁾ Mål T-288/97, Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia mot kommissionen, REG 2001, s. II-1169, punkt 72.

⁽⁵⁴⁾ Mål C-301/96, Tyskland mot kommissionen, REG 2003, s. I-9919, punkterna 66 och 105.

⁽⁵⁵⁾ Mål 730/79, Philip Morris mot kommissionen, REG 1980, s. I-2671.

⁽⁵⁶⁾ Se kommissionens handlingsplan för statligt stöd av den 7 juni 2005, KOM(2005) 107, punkt 11.

⁽⁵⁷⁾ Se kommissionens beslut av den 24 januari 2007, K (2006) 6630 i ärende N 270/06, punkt 67.

Myndigheten måste bedöma om det mål som eftersträvas med åtgärden är nödvändigt, förenligt med målen av gemensamt intresse och, om detta är fallet, huruvida denna metod för att eftersträva det målet har den minst snedvridande effekten.

Väldefinierat mål av gemensamt intresse

De norska myndigheterna har hävdat att syftet med den anmälda ordningen i förlängningen är att säkerställa att den kooperativa företagsformen upprätthålls. De norska myndigheterna hävdar att för att uppnå detta syfte är det nödvändigt att underlätta kooperativens tillgång till eget kapital.

Myndigheten medger att kooperativ präglas av vissa särdrag, enligt vad som fastställs i kommissionens meddelande om kooperativ. I kommissionens meddelande anges att om man främjar kooperativ som företagsform kan detta i princip leda till en mer effektivt fungerande ekonomi och få positiva samhällseffekter. Kommissionens meddelande ger intryck av att utifrån de omfattande rättvise-, samhälls- och samordningsfördelar som den kooperativa modellen anses kunna tillföra, och som annars inte skulle finnas på marknaden, kan upprätthållandet av den kooperativa modellen ses som ett mål av gemensamt intresse. Dessutom betonas kooperativens eventuella roll som ett sätt att bygga upp eller öka de små och medelstora företagens ekonomiska styrka på marknaden, tillhandahålla tjänster som vinstdrivande företag inte skulle tillhandahålla samt bidra till uppbyggnaden av ett kunskapsbaserat samhälle⁽⁵⁸⁾. Här bör emellertid noteras att definitionen av ett kooperativ i kommissionens meddelande tycks vara relativt snäv, eftersom kommissionens meddelande rent generellt tycks avse rent ömsesidiga kooperativ⁽⁵⁹⁾.

På grundval av detta anser myndigheten att ordningen riktas mot ett väldefinierat mål av gemensamt intresse i den mån den riktas mot rent ömsesidiga kooperativ.

Väl utformad ordning

Det andra steget är att bedöma huruvida stödet är utformat på ett sätt som gör det möjligt att uppnå det eftersträfvade målet av gemensamt intresse, i detta fall att se till att den kooperativa företagsformen upprätthålls genom att underlätta kooperativens tillgång till eget kapital.

Man skulle kunna särskilja mellan rent ömsesidiga och inte rent ömsesidiga kooperativ, eftersom ömsesidighet är det mest utmärkande för kooperativ. Ju mer kooperativet kännetecknas av ömsesidighet ju mer skulle det kunna betraktas som olik

vinstdrivande företag. Målet av gemensamt intresse att upprätthålla kooperativ enligt definitionen i kommissionens meddelande om kooperativ kan därför bäst uppnås genom att bevilja stöd till kooperativ som verkligen är ömsesidiga.

När det gäller definitionen av ömsesidiga kooperativ tvivlar myndigheten på att det faktum att ett kooperativ i huvudsak bedriver handel med sina medlemmar skulle vara tillräckligt för att klassificera det som ett ömsesidigt kooperativ i den mening som anges i kommissionens meddelande om kooperativ. Myndigheten anser att ett kooperativs klassificering som verkligt ömsesidigt även är avhängigt ett antal andra faktorer, t.ex. hur pass regelbundna kontakterna mellan kooperativet och medlemmarna är, medlemmarnas aktiva deltagande i driften av kooperativet, medlemmarnas aktiva deltagande i ledningen av kooperativet och beslutsfattandet, att medlemskap i kooperativet inte är automatisk utan kräver en aktiv ansökan och godkännande från befintliga medlemmar, att stora delar av bonusarna betalas ut till medlemmar i proportion till vinsten, att en omfattande del av förmånerna reserveras för medlemmar i förhållande till förmåner för kunder som inte är medlemmar etc. Enligt myndigheten skulle en bedömning av huruvida ett kooperativ verkligen är ömsesidigt behöva beakta dessa och liknande kriterier.

Myndigheten konstaterar att vissa av de kooperativ som skulle omfattas av den föreliggande ordningen är rent ömsesidiga kooperativ medan andra är kooperativ med vittgående ömsesidighet. När det gäller konsumentkooperativ anges i förslaget till § 10–50 i skattelagen att endast konsumentkooperativ med vittgående ömsesidighet omfattas av ordningen.⁽⁶⁰⁾ I det aktuella ärendet verkar det därför som att den rent ömsesidiga karaktären hos vissa av de kooperativ som omfattas av den anmälda ordningen kan ifrågasättas. En stor del av verksamheten hos vissa kooperativ som omfattas av ordningen, särskilt konsumentkooperativen, är till exempel inte relaterad till handel med medlemmar, utan till handel med andra kunder. Dessutom kommer, på grund av vissa av de berörda kooperativens storlek, medlemmarnas aktiva deltagande när det gäller driften och ledningen av kooperativet att vara begränsat. Vidare tycks medlemskap till stor del vara automatiskt, åtminstone med avseende på konsumentkooperativ och bostadskooperativ. Myndigheten anser följaktligen att ordningen inte är utformad för att endast omfatta kooperativ med en starkt förankrad ömsesidig identitet.

I fråga om bedömningen av huruvida ordningen är väl utformad för att kunna nå målet av gemensamt intresse, måste det dessutom övervägas om den målinriktade verksamheten medför några ytterligare kostnader som kompenseras genom stödet. Myndigheten konstaterar att de norska myndigheterna inte har tillhandahållit några uppgifter som gör det möjligt för den att kvantifiera, antingen direkt eller indirekt, de kostnader som uppstår för ett företag till följd av dess kooperativa företagsform. Det är därför inte heller möjligt för myndigheten att bedöma huruvida stödet är nödvändigt och proportionerligt i förhållande till det eftersträfvade målet.

⁽⁵⁸⁾ Punkt 2.1.1 i kommissionens meddelande om kooperativ.

⁽⁵⁹⁾ Avsnitt II-2.3.1 ovan.

⁽⁶⁰⁾ Detta villkor gäller inte för andra kooperativ, och myndigheten känner inte till huruvida några kooperativ utan vittgående ömsesidighet inom andra sektorer kommer att omfattas av ordningen.

Å andra sidan konstaterar myndigheten med tillfredsställelse att enligt anmälan kommer det föreslagna skatteavdraget endast att beviljas med hänsyn till den del av inkomsten som kan hänföras till handel med medlemmar och motsvarande handel. Dessutom kräver den anmälda ordningen åtskilda räkenskaper för handel med medlemmar och handel med andra parter för att kooperativen ska erhålla stöd enligt ordningen.

Mot bakgrund av ovan nämnda skäl tvivlar myndigheten likväl på huruvida den anmälda ordningen är väl utformad för att nå målet av gemensamt intresse, dvs. att upprätthålla den kooperativa företagsformen, särskilt rent ömsesidiga kooperativ, genom att underlätta tillgången till eget kapital.

Ingen snedvridning av konkurrensen och handeln i EES i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset

Slutligen måste det bedömas om möjligheten att konkurrensen och handeln i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet snedvrids är av en art som strider mot det gemensamma intresset.

När det gäller möjligheten att konkurrensen och handeln snedvrids konstaterar myndigheten att ordningen måste anses utgöra driftstöd eftersom den befriar stödmottagarna från avgifter som normalt belastar företag i deras normala utövande av sin affärsverksamhet, i detta fall företagsskatten.

Driftstöd kan endast i undantagsfall anses vara förenligt med EES-avtalet om det främjar ett mål av gemensamt intresse som annars inte skulle kunna nås. Myndigheten ifrågasätter om det mål som de norska myndigheterna eftersträvar, dvs. att upprätthålla den kooperativa företagsformen genom att underlätta kooperativens tillgång till eget kapital, inte skulle ha kunnat nås med andra, mer proportionerliga, åtgärder. Myndigheten understryker bland annat det faktum att några av de kooperativ som omfattas av ordningen är stora företag som är verksamma på starkt konkurrensutsatta marknader inom EES.

Slutsats

Som angetts ovan anser myndigheten att ordningen skulle riktas mot ett väldefinierat mål av gemensamt intresse, åtminstone i den mån den riktas mot rent ömsesidiga kooperativ. Det verkar emellertid som den rent ömsesidiga karaktären hos vissa av de kooperativ som omfattas inte är självklar. Myndigheten anser därför att stödet inte kan anses vara välriktat. Dessutom är myndigheten inte i stånd att bedöma huruvida stödet är nödvändigt och proportionerligt i förhållande till det eftersträvarde målet.

Mot bakgrund av ovanstående konstaterar myndigheten att även om målet för ordningen kan betraktas som ett väldefinierat mål av gemensamt intresse, har de norska myndigheterna inte påvisat att stödets positiva effekter kommer att uppväga de negativa effekterna. Stödet kan därför inte anses vara förenligt med artikel 61.3 c i EES-avtalet.

5. SLUTSATS

Mot bakgrund av ovanstående bedömning anser myndigheten att den anmälda skattebefrielsen för vissa kooperativ utgör statligt stöd som är oförenligt med reglerna om statligt stöd i EES-avtalet.

Myndigheten vill understryka att det föreliggande beslutet, enligt vad som fastställs i avsnitt II-1 ovan, inte är tillämpligt på kooperativ inom jordbruks- och fiskesektorerna i den mån som dessa kooperativs verksamhet inte omfattas av tillämpningsområdet för reglerna om statligt stöd i EES-avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den planerade ordningen avseende skattebefrielser för vissa kooperativ utgör statligt stöd som är oförenligt med EES-avtalets funktion i den mening som avses i artikel 61 i EES-avtalet.

Artikel 2

Den anmälda ordningen får inte genomföras.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Norge.

Artikel 4

Detta beslut är endast giltigt på engelska.

Utfärdat i Bryssel den 23 juli 2009.

För Eftas övervakningsmyndighet

Per SANDERUD
Ordförande

Kristján A. STEFÁNSSON
Ledamot av kollegiet

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens förordning (EU) nr 446/2011 av den 10 maj 2011 om införande av ett preliminärt antidumpningsförfarande beträffande import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia

(Europeiska unionens officiella tidning L 122 av den 11 maj 2011)

På sidan 61, i artikel 1.2, ska det

i stället för: "VVF Limited, Sion (East), Mumbai"

vara: "VVF Ltd., Taloja, Maharashtra"

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV